

ÇİĞDEMİN SESİ

Aylık Online Dergi

Kasım 2020

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ AYLIK ONLINE DERGİ

Sahibi : Çiğdemim Derneği Yönetim Kurulu

Yayın Kurulu: Dilek Yüceel, Elvan Akbay, Fatih Fethi Aksoy,
M.Sinan Kayalığıl, Zuhul Yüksel

Tüm yayın hakları saklıdır. Yayımlanan yazı, görsel ve bilgiler kaynak gösterilmeden alıntılanamaz. İmzalı yazılarda görüşler yazarlarına aittir.

- ✓ BU SAYIDA NELER VAR...
- ✓ MERHABA
- ✓ SATRANÇ ÖĞRENİYORUZ
- ✓ KİTAP TANITIMI
- ✓ ÇOCUKLARDAN RESİMLER
- ✓ ÇOCUKLARDAN YAZILAR
- ✓ MUHTARIMIZDAN
- ✓ TÜRKÇESİNİ KULLANALIM
- ✓ ATATÜRK İÇİN YAZILMIŞ YAŞAMÖYKÜSÜ KİTAPLARI
- ✓ YÜZ YIL ÖNCE ANKARA – Kasım 1920
- ✓ HUKUK KÖŞESİ
- ✓ ŞİİR KÖŞESİ
- ✓ BİR MAHALLE DERNEĞİNİN MONOGRAFİSİ
- ✓ FOTOĞRAF YARIŞMASI
- ✓ ESKİ ANKARA
- ✓ YÖRESEL YEMEKLER
- ✓ DÜNDEN BUGÜNE ÇİĞDEM
- ✓ İYİMSERLİK İYİ BİR SEY
- ✓ AĞRI'DA EYLÜL SONRASI
- ✓ GÖKYÜZÜNÜN RENGİ
- ✓ FİLM İNCELEMESİ
- ✓ ÇOK ZAMAN GEÇTİ
- ✓ KIŞ GÜNÜ AMASRA
- ✓ EKOLOJİ SÖYLEŞİLERİ-2
- ✓ BU ÜLKEYİ KURANLAR
- ✓ YAŞ PASTA YAPIMI

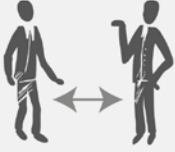
CORONA VİRÜSÜNDEN NASIL KORUNABİLİRSİNİZ?

Ellerinizi sık sık su ve sabun ile en az 20 saniye boyunca olarak yıkayın.

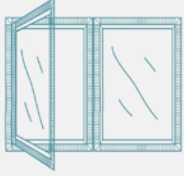
Öksürme veya hapşırmada sırasında ağız ve burun **tek kullanımlık mendille kapatın**, mendil yoksa dirseğin iç kısmını kullanın

Soğuk algınlığı belirtileri gösteren kişilerle aranıza en az **3-4 adım mesafe** koyun

Yurt dışı seyahatlerinizi iptal edin ya da erteleyin

Bulunduğunuz ortamları sık sık havalandırın

Kapı kolları, armatürler, lavabolar gibi sık kullandığınız yüzeyleri su ve deterjanla her gün temizleyin

Kıyafetlerinizi **60-90°C'de** normal deterjanla yıkayın

Tokalaşma, sarılma gibi yakın temaslardan kaçının

Ateş, öksürük, nefes darlığı gibi şikayetleriniz varsa, **maske takarak bir sağlık kuruluşuna başvurun**

Soğuk algınlığı belirtileriniz varsa **yaşlılar ve kronik hastalarla temas etmeyin**, maske takmadan dışarı çıkmayın

Ellerinizi gözlerinize, ağızınıza ve burnunuza dokunmayın

Hiçbir kişisel eşyanızı (havlu gibi gündelik eşyaları) ortak kullanmayın

Yurt dışından dönüşte ilk **14 günü** evinizde geçirin

Bol sıvı tüketin, dengeli beslenin, uyku düzeninize dikkat edin

Merhaba,

Yaşadığımız salgın nedeniyle yüz yüze gerçekleştirecek etkinlikleri mümkün olduğunca yapmamaya çalışıyoruz. Bu nedenle kurs ve topluluk çalışmalarımızı bu dönem yapmayacağız. Daha çok çevrimiçi etkinliklerle devam ediyor olacağız. Derneğimiz hergün 11:00-16:00 saatleri arasında açık olmaya devam edecek. Bu saatler arasında geri dönüşüm ve ikinci el malzemeleri bırakabilirsiniz. Kütüphanemiz de, pazar günleri hariç, 11:00-16:00 saatleri arasında açık olacak.

Ulusal bayramlarımızda muhtarlığımız önünde başlattığımız kutlamalarımıza 30 Ağustos'dan sonra 29 Ekim'de de devam ettik. Coşkulu katılım için teşekkür ediyoruz. 10 Kasım'da da Atamızı anmak için muhtarlığımız önünde toplanacağız. Tüm komşularımızı bekliyoruz.

Bu süreçte dernekte biriken 2.el kıyafetleri değerlendirmek amacıyla pazar günleri dernek bahçemizde 2.El Satış Pazarı düzenlemeye başladık. Her hafta değişik temalarda gerçekleşen pazarımıza bir süre daha devam edeceğiz. Oyuncak, ayakkabı-çanta, mont-kaban, kazak-pantolon olarak yapılan pazarda önümüzdeki dönem züccaciye, elektronik-elektrikli araç ve gereçler, hediyelik eşya temalarıyla devam edeceğiz.

Derneğimizin yıl sonu için hedeflediği üye sayısına henüz ulaşamadık. Yüz yüze biraraya gelemeyişimiz ve etkinlik yapamayışımız bunun en önemli nedeni oldu ama gene de bu açığı kapatabiliriz. Henüz üye olmayan komşularımız bizimle iletişime geçerlerse kendilerine üye formumuzu ulaştırabiliriz. Bize dernek@cigdemim.org.tr adresinden veya 285 2047 numaralı telefonda veya 05078685770 numaraya whatsapp mesajı atarak ulaşabilirsiniz. Sivil Toplum Kuruluşlarının en önemli gücünün üye sayı olduğunu unutmayalım. Yıllık üyelik aidatımız 30 liradır. (25 yaş altı için 1 TL.) Lütfen üye olalım ve gücümüze güç katalım.

Derneğimizi tüm sosyal medya hesaplarından takip ederek ve youtube kanalımıza abone olarak da bize destek olabilirsiniz. (Tüm hesaplarda /cigdemimdernegi olarak bizi bulabilirsiniz) yenilenen web sayfamızı da (www.cigdemim.org.tr) ziyaret etmenizi ve önerilerinizi iletmenizi bekliyoruz.

Sevgi, saygı ve hoşgörüyle...

Fatih Fethi Aksoy
Yönetim Kurulu Başkanı

Adalet duygusu; kendisi haksızlığa uğramadan da, insanda var olması gereken bir erdemdir..!

ATATÜRK İÇİN YAZILMIŞ YAŞAMÖYKÜSÜ KİTAPLARI

Cemil Turan-Yeni Esenkent Sitesi

Batıda yaşamöyküsü yazarlığı gelişmiş ve önemli tarihsel kişiliklerin her biri için çok sayıda kitap yazılmıştır. Örneğin Napolyon'un yaşamı üzerine yüzlerce kitap yazılmıştır. Türkiye'de ise yaşamöyküsü (biyografi) yazarlığı, gelişmiş bir alan değildir. Bu, özyaşamöyküsü (otobiyografi) yazarlığı için de geçerlidir. Türkiye'de önemli siyasetçiler büyük çoğunlukla anılarını ve özyaşamöykülerini yazmadan göçüp giderler.

Atatürk, **Falih Rıfki Atay**'a, "çocuk sen benim hayatımı yazacaksın" demişti. Vasiyet niteliğindeki bu sözünü Falih Rıfki da tutmuş ve Atatürk üzerine yazılmış bütün yaşamöyküsü kitaplarının temel kaynağı olan "**Çankaya**" adlı önemli kitabı bırakmıştır. Ne yazık ki, bu kitap on yıllar boyunca bizzat Atatürkçüler tarafından bile pek okunmamış, ancak 15 yılda bir, bin-iki bin gibi düşük sayılarda basılmıştır. Son yıllarda ise siyasal ortamın da etkisiyle kitaba ilgi artmış, daha çok basılmaya başlanmıştır. 10 yıl kadar önce, basındaki 5-6 köşe yazarının, birbirlerinden alıntılarla, "Kemalistler Falih Rıfki'nin kitabını bile sansürlediler" diye yazmaları üzerine, kendilerine eposta ile yazarak bunun yanlış olduğunu, baskıların hiçbirinde sansürleme yapılmadığını örnekleyerek belirtmiştim. Onlar düzeltme yapmadılar ama bir Atatürkçü köşe yazarı, en çok satışlı gazetemizdeki köşesinde bunu konu edinerek, dürüstçe, "ben de Çankaya'yı okumamıştım, itiraf ediyorum" diye yazmıştı.

Ülkemizin kurtarıcı-kurucu kahramanı üzerine bile yerli yazarlar ve araştırmacılarca fazla yaşam öyküsü kitapları yazılmamıştır. Yazılanların tamamına yakını da yabancı yazarlardandır. Atatürk'ün en iyi yaşamöyküsünü yazdığı kabul edilen **Andrew Mango** iyi Türkçe bilen bir İngilizdir (bu kitabı 90'ların sonunda devlet yönetiminin ısmarladığı ve yazımına mali destek verdiğini sanıyorum). 1960'larda yazan **Lord Kinross** da Atatürk hayranı bir İngilizdir. Kitabı yazarken danışmanı, (Falih Rıfki'nin üvey kızı ve Atatürk'ü tanımış, Türkiye'nin galiba en çok satan anı kitabı olan "Bir Dinozorun Anıları" adlı kitabında, onunla çocukken dans ettiğini de anlatan,) İngiliz edebiyatı profesörü Mina Urgan'dı. Üçüncü önemli kaynak, Amerika'da akademik yaşamını sürdürmüş, emekliliğinde Türkiye'ye dönmüş olan ünlü sosyal psikolog Prof. **Vamık Volkan**'ın Amerikalı tarihçi **Norman Itzkowitz** ile birlikte yazdığı ve Atatürk'ü ruhbilim açısından incelediği, "**Ölümsüz Atatürk**" adlı değerli ve özgün çalışmasıdır. İlginç olan, V.Volkan'ın, çalışmasını hazırladığı yıllarda, 12 Eylül yönetiminin talimatıyla Washington elçiliğimizce bir sorgulamaya çağırılmasıdır. Oysa Volkan bir Atatürkçüdür. KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş'ın sahip çıkmasıyla Volkan bu saldırıyı atlatabilmiştir. Volkan-Itzkowitz kitabı Türkçe olarak ilk baskıyı 1998'de yaptı. En bilinen yerli kaynak ise, **Şevket Süreyya Aydemir**'in üç ciltlik "**Tek Adam**" adlı kitabıdır. Aydemir iyi bir biyografi yazarı olarak değerlendirilmez. Adnan Menderes'i ve Enver Paşayı yazdığı kitaplar için de bu geçerlidir. Ancak hiç yoktan iyidir. Atatürk biyografilerini 1940'lar ve 50'lerde yazan **Hikmet Bayur** ve **Enver Behnan Şapolyo**'nun kitaplarının ise bugün için bir değeri yoktur. Nitekim, çok yetersiz bu kitapların baskıları yapılmamaktadır. Atatürk'ün yardımcıları, ikinci ve üçüncü adamlar, **İsmet İnönü** ve **Fevzi Çakmak** üzerine yazılan biyografilerin sayısı da bir-ikiyi aşmaz.

Atatürk'ün yaşamı ve yapısı üzerine İngiliz, Fransız, İtalyan, Rus, Alman vb. yazarlar ciddi biyografiler ve inceleme kitapları yayınladılar. Bunlar Türkçeye de çevrildi. Sayıları toplamda 15-20'yi ancak bulan bu kitapların, görüldüğü gibi tamamına yakını yabancılar yazdı. Bu durum, Türk yaşamöyküsü yazarlığı adına övünülecek bir görüntü değildir. Atatürk bile iyi incelenmiyorsa, Türk düşün ve araştırma yaşamı üzerine başka ne denebilir ki?

YENİ VE ÖNEMLİ BİR KİTAP: “ATATÜRK, KURUCU FELSEFENİN EVRİMİ”

Atatürk'ün düşünsel etkilene kaynaklarını ve onun entelektüel gelişim evrelerini konu edinen kitaplar ise hiç yazılmamıştı. 8-9 yıl önce **M.Şükrü Haniöğlu**'nun, çalıştığı Princeton Üniversitesi yayını olarak çıkardığı, “**Atatürk, An Intellectual Biography**” adlı kitabı bu alanda ilkti. İngilizce yazılan kitabı yazarı

henüz Türkçeye çevirmedi. İkinci kitap ise bu yaz, (şu anda ülkemizin en büyük yayınevi durumuna gelmiş olan T,İş Bankası yayınlarından, ikinci büyük de başka bir bankanın diye bilirim, Yapı Kredi Yayınları) çıkan, Boğaziçi Üniversitesinden **Zafer Toprak**'ın yazdığı, “**Atatürk, Kurucu Felsefenin Evrimi**” adlı kitaptır. İki de geç Osmanlı ve erken Cumhuriyet dönemlerinin önemli araştırmacı-tarihçi profesörleridir.

M. Şükrü Haniöğlu'nun, “**Bir Siyasal Düşünür Olarak Abdullah Cevdet ve Dönemi**” ile “**Bir Siyasal Örgüt Olarak Osmanlı İttihad ve Terakki Cemiyeti ve Jön Türkler**” adlı hacimli araştırmaları ve başka çalışmaları vardır. Zafer Toprak, iktisat yazınımızın öncü kitabı olan “**Türkiye’de Milli İktisat**”ın yazarıdır. “**Türkiye’de Populizm**”, “**Cumhuriyet ve Antropoloji**”, “**Türkiye’de Yeni Hayat: İnkılap ve Travma**”, “**Bir Muhalif Kimlik: Tevfik Fikret**” adlı kitapları, yazarın yapıtlarından en önemlileridir. Atatürk’ü çok etkilemiş olan bir düşünür (Abdullah Cevdet) ve bir şairin (Tevfik Fikret), iki yazarın merceğinde olması, onlar üzerine inceleme yazmış olmaları dikkate değerdir.

Z. Toprak’ın incelemesi, 2. Meşrutiyet ve erken Cumhuriyet döneminin düşün yaşamının bir aynası olmuş. Elimizdeki kitap, Atatürk’ün askeri öğrenci, genç bir subay, kurtarıcı ve kurucu önder olarak yaşadığı 1900-1935 arası, toplumsal-siyasal felsefesinin oluştuğu dönemin titiz ve derli toplu bir kaynağı. Atatürk’ün yerli ve yabancı kaynaklardan, yazar ve akımlardan nasıl etkilendiği, düşüncelerini nasıl olgunlaştırarak uygulamaya geçirildiği aktarılmış.

Atatürk’ü en çok etkileyen dört yerli yazar ve şairi, Tevfik Fikret’in doğum yıldönümü nedeniyle, aralık ayı sonunda, Çiğdem Çankaya Evi Hasan Ali Yücel salonunda bir sunumla anlatmıştım. Kendi sözleriyle, “milli duygularımı Namık Kemal’den, devrimciliğimi Tevfik Fikret’ten, Türkçülüğümü Ziya Gökalp’ten aldım” demişti. Dr. Abdullah Cevdet’i de Çankaya köşküne davet ederek, “Doktor, sen yazdın biz yaptık” demişti. Bu dörtlünden, Namık Kemal ile Tevfik Fikret’ten kitapta söz edilmiyor. Bu ikisi Atatürk’ün duygusal dünyasında çok önemli kişilikler. Abdullah Cevdet ise dolaylı olarak bir-iki yerde geçiyor. Ama bu durum kitabın değerini azaltmıyor. Kitap daha çok fikirlere odaklanmış. Atatürk’ü etkileyen Wells, Pittard, Le Bon, Durkheim gibi yabancı yazar, bilgin ve düşünürler ise kitapta hakettikleri yeri almışlar.

“**Atatürk, Kurucu Felsefenin Evrimi**” derli toplu bir çalışma ve alanında Türkçe kaynak olarak şu anda tek. Çünkü, yukarda sözünü ettiğim dört yaşamöyküsü kitabı da Atatürk’ün düşünsel gelişimini konu edinmiyor. Daha çok siyasal mücadelesi üzerine odaklanmış kaynaklardı. Bu yapıtta, onun düşünce dünyasının oluşumuna girebiliyoruz.

Zafer Toprak’ın incelemesi, eşsiz bir kaynak. Yer darlığı nedeniyle kitabın içeriğine giremiyoruz. Her 10 Kasım’da, 29 Ekim’de okunacak ve yakınlarla, dostlara armağan edilebilecek bir yapıt. “**Çankaya**”, A.Mango’nun “**Atatürk**”ü ve “**Nutuk**”un yanına konup, bu kaynaklar öyle okunmalı. Dördü birbirini tamamlıyor.

Yüz yıl önce Kasım ayının ilk günü, Ankara Abidinpaşa Köşkünün çevresinde her günkünden farklı bir hareketlilik vardı. Çevrede, barakalardaki genç askerler son hazırlıklarını yapıyorlardı. Bu gençler, işgal altındaki İstanbul'dan kaçarak Ankara'ya ulaşan askerî öğrencilerdi.

Sonraki yıllarda korgeneral rütbesinden emekli olmasının ardından Cumhuriyet Senatosu başkanlığı da yapacak olan Enver Aka, Ankara'ya eğitime gelişlerini yıllar sonra anlatırken söze "1919 yılında Kuleli Askerî Lisesi'ni bitirmiş 18 yaşında bir öğrenci idim" diye başlıyor, Anadolu'daki işgal hareketini anımsatıyor ve şöyle sürdürüyordu:

"Memleketin bu kara günlerinde Kuleli Askerî Lisesi'ndeki biz öğrenciler de Anadolu'ya kaçma kararı verdik. 9 Haziran 1920 tarihinde ilk 15 kişilik bir kabile Paşabahçe vapuru ile Mudanya'ya kaçtık. Bir hafta içinde Bursa'da toplanan 60 kadar arkadaşımızla, Bursa Müdafaa-i Hukuk Teşkilâtı'nın tedarik ettiği yaylı arabalarla Karaköy'e ve oradan da trenle Ankara'ya geldik."

Ankara'ya gelenler Cebeci Hastanesi'nin bir bölümüne yerleştirildiler. Diğer gelenlerle birlikte yüz kişilik bir bölük oluşmuştu. Genç Enver de arkadaşları tarafından bölük başçavuşu seçilmişti. Enver Aka anlatmayı sürdürüyor:

"Aradan 2-3 gün geçmişti ki, Mustafa Kemal Paşa'nın bizleri görmek için geleceği haber verildi. Tarih 24 Haziran 1336 (1920) idi. Mustafa Kemal Paşa'yı bölümümüzle saf nizamında karşıladık. Bölüğü kendilerine ben takdim ettim. Koğuşta toplanmamızı emir buyurdular. Yanlarında Fevzi Paşa, Ali Fuat Paşa ve babası İ. Fazıl Paşa, Albay İsmet Bey (Paşa) Hamdullah Suphi Bey, bazı mebuslar ve kumandanlar vardı. Mustafa Kemal Paşa bir isteğimiz olup olmadığını sordu. Bunun üzerine arkadaşlarım namına bir konuşma yaptım. Özet olarak;

'Her türlü müşkülât ve tehlikelere göğüs gererek bir Türk eri gibi düşmanla çarpışmak için geldiğimizi ve bizleri hemen cepheye göndermelerini istediğimizi' ifade eden sözlerim Mustafa Kemal Paşa'yı, Fevzi Paşa'yı ve yanında bulunanları çok hislendirmiş ve gözlerini yaşartmıştı."

Enver Aka, Mustafa Kemal Paşa'nın ülkenin o günkü durumunu açıklayan bir konuşma yaptığını ve "Ankara Zabıt Namzetleri Talimğâh"ının hemen kurulması için yaveri Yüzbaşı Rüsuhi Bey'e emir verdiğini aktarıyor ve ardından ne olduğunu anlatıyor:

"Böylece Hastane pavyonundaki (koğuşundaki) yatak ve battaniyelerimizi omuzlarımızda taşıyarak Abidinpaşa Köşkü'nün odalarında yerlere serip yeni yuvamıza ve silahlarımıza kavuştuk."

Hâkimiyet-i Milliye Gazetesi'nin 40. sayısında şu haber yer alıyordu:

"Mustafa Kemal Paşa Hazretleri İstanbul'dan firar eden Kuleli İdâdisi talebesiyle de ayrıca bayramlaşmış ve talebe efendiler namına 3. sınıf Başçavuşu Enver Efendi tarafından bir hitabe okunmuştur. Bunda milletin istihlâsının başlangıcı addedilecek olan bugünkü vaziyette kendilerine düşen vazifeyi severek kabul ettiklerini ifade ederek hürriyet mücadelesinde binlerce kurban veren Harbiye Talebesini anmışlar ve memleketin istiklâli uğrunda onlardan geri kalmayacaklarını zikretmişlerdir."

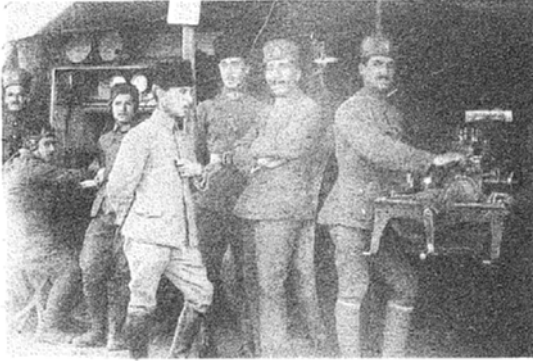

**Teğmen Enver (Aka)
Kurtuluş Savaşında (Sol başta)**

Ankara Zâbit Namzetleri Talimğâhı'nın ilk devresinin diploma merasimi yapıldı. Bu merasimde Mustafa Kemal Paşa, Fevzi Paşa (Mareşal), kumandanlar, milletvekilleri, Rus Büyükelçisi de hazır bulunmuştu. Birinci devrenin başçavuşu ve birincisi olarak hazırlamış olduğum konuşmayı heyecanla okudum.”

Mustafa Kemal de konuşmasına şöyle başlıyordu:

“Garbın hiçbir vakit af edemeyeceğimiz zalimleri, memleketimiz Türkiye'yi parçalamak, bu topraklarda yaşayan milletimizin haysiyetini, bağımsızlığını ayaklar altına almak için verdikleri asırlık kararı en nihayet sonunda uygulamaya

Talimğah'ta Bir Eğitim Sırasında

Abidinpaşa köşkünün çevresindeki barakalarda teorik eğitim alınıyor, uygulama için de uygun yerlere yürünüyordu. Enver Aka, TRT yapımcılarından Nazmi Kal'a, bu eğitimler sırasında Ankara tren garına kadar marşlar söyleyerek gittikleri zamanlarda Mustafa Kemal Atatürk'ün kendilerini izlediğini de anlatacaktı.

İşte 1 Kasım günü yapılan hazırlıklar, bu grubun kurslarını tamamlayıp ordu saflarına katılmaları dolayısıyla hazırlanan tören içindi. İlk dönem toplam 42 asteğmen Abidinpaşa köşkü civarında, sırası bulunmayan barakalarda okuyarak mezun oldu. Enver Aka ilk tören gününü şöyle anlatıyor:

Öğrenciler Eğitimde, Arkada Abidinpaşa Köşkü

koyarken, milletimiz bugün dünyada yaygın değişim ve karmaşa içinde varlığını koruma gereğine inanmaktadır.”

ATATÜRK 10 Kasım 1920 tarihinde Ankara Erkek Öğretmen Okulu'nun, Zâbit Namzetleri Talimğâhının ilk mezunları şerefine verdiği yemeğe de katıldı.

Karargahta ilk dönemler piyade ve süvari subayı yetiştirildi. 1921 yılı Ekim ayından sonra Konya'da açılan Topçu talimğâhına da öğrenci gönderildi. Ankara'daki okuldan yetişenlerden elliye yakını şehit oldu, üçü orgenerallik, dokuzu korgenerallik türbesine kadar yükseldi.

Dizinin bölümünün hazırlanmasında aşağıdaki kaynaklardan alıntı yapılmıştır:

Dr. Suat Akgül, Ankara Zâbit Namzetleri Talimğâhının İlk Mezuniyet Töreni Ve Atatürk'ün Konuşması, <https://docplayer.biz.tr/18177810-Ankara-zabit-namzetleri-talimghahinin-ilk-mezuniyet-toreni-ve-ataturk-un-konusmasi.html> (Erişim Tarihi: 20 Ekim 2020)

Nazmi Kal, TRT Programı, <https://www.youtube.com/watch?v=2ftSyLghlek&app=desktop> (Erişim Tarihi: 20 Ekim 2020)

Ali GÜLER ; Milli Mücadele'de Kara Harp Okulu: Fotoğraflarla Ankara Abidinpaşa Köşkü Sınıf-ı Muhtelif Zâbit Namzetleri Talimğâhı Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, Sayı 53, Cilt: XVIII, Temmuz 2002.

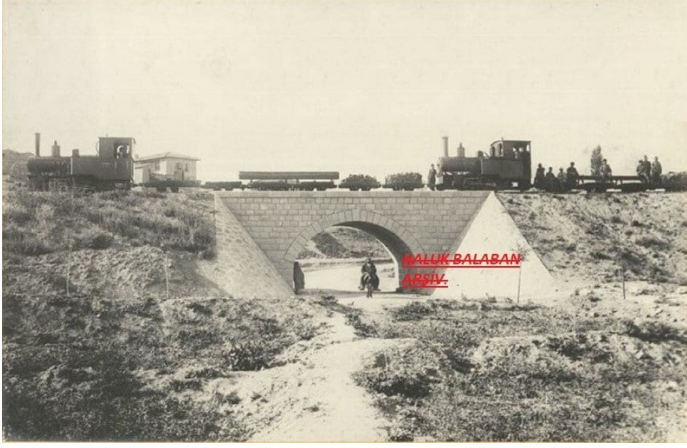
<https://www.atam.gov.tr/wp-content/uploads/Ali-G%C3%9CLER-Mill%C3%AE-M%C3%BCcadelede-Kara-Harp-Okulu-Foto%C4%9Fraflarla-Ankara-Abidinpa%C5%9Fa-K%C3%B6%C5%9F%C3%BC-S%C4%B1n%C4%B1f-%C4%B1-Muhtelif-Zab%C4%B1t-Namzetleri-Talim%C3%A2h%C4%B1.pdf> (Erişim Tarihi: 20 Ekim 2020)

KURTULUŞ KÖPRÜSÜ

Semte adını veren bu köprünün yapımında İstiklal Harbinde esir alınan Yunan askerleri çalıştırılır. Esirlere, “köprü inşaatı biter bitmez özgür bırakılacakları” sözü verilir. Erzurum Mahallesi çıkışındaki köprü yıllarca Demiryollarına hizmet eder. Sonraları ise taş temel üstüne Demir Köprü olarak yeniden yapılırca geniş araçlarında geçmesi sağlanmış olur. Daha sonra bu demir köprü de yıkılarak şimdiki beton köprü yapılır. Söz verildiği üzere inşaatla çalıştırılan esirler köprü yapımı bitince Yunanistan'a gönderilir.

Aktaran: Haluk Balaban

İrfan Akalp (Eski Ankara Fotoğraf Ansiklopedisi) Arşivi

ÇİĞDEM MAHALLESİ
MUHTARLIĞI

ÇİĞDEM
1996

Pınar Gültekin

Emine Bulut

Ceren Damar

Münevver Karabulut

Dilan Karataş

Aleya Çakır

Şeyma Yıldız

Ceren Özdemir

Merve Yerlitaş

Emine Demir

Helin Palandöken

Şule Çet

İSTANBUL SÖZLEŞMESİ YAŞATIR

**Sadece 2020'de, bugüne kadar 236 kadın
erkekler tarafından öldürüldü!!!**

HABERLER

#çiğdemimheryerde

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı coşkusunu muhtarlık önünde düzenlediğimiz küçük törende, komşularımızla birlikte yaşadık. Atatürk büstüne çiçek bırakıp saygı duruşunda bulunduk ve hep birlikte İstiklal Marşımızı söyledik. Muhtarımız, genç komşularımızdan Mert Yetim ve komşularımızdan Sema Kendir'in konuşmalarının ardından marşlarımızı birlikte söyledik. Törenin ardından Çankaya Belediyesi tarafından mahallemizde yapımı tamamlanan Mustafa Kemal Atatürk Yüzme Havuzu ve Spor Merkezinin açılışına katıldık.

HABERLER

#çiğdemimheryerde

Çankaya Kaymakamımız Sayın Mete BUHARA, 9 Ekim 2020 tarihinde mahallemizde temaslarda bulundu.

Sayın kaymakamımızla Çiğdem Anadolu Lisesinde Şirindere konulu bir toplantı gerçekleştirdik. Ardından yeni ortaokulumuzu ziyaret eden kaymakamımıza derneğimizi ve kütüphanemizi gezdirdik, son olarak muhtarlığımızı ziyaret eden kaymakamımız mahallemizdeki diğer okullara da uğrayarak mahallemizden ayrıldı. Ziyaretleri için teşekkür ediyoruz.

**Ev sahibi
kiraladığı eve
kiracı tarafından
zarar verildiğini
tespit ederse
veya apartman
genelinde
kiracısı hakkında
şikayet
oluşturulursa
kiracısını
çıkartabilir.**

**Kat maliki,
bağımsız
bölümünün
kapısının rengini
ve şeklini diğer
maliklerin rızası
yoksa
değiştiremez.**

**Ödenmeyen site
veya apartman
aidatı borcundan
kiracı ve kat
maliki birlikte
sorumludur.**

Lisedeki derslerinden insanın belleğinde parça bölük izlenimler kalır. Sosyoloji dersimizde sınıfça tartışalım diye öğretmenin ortaya attığı “Toplumda iyi şeyler neden hızla yayılmaz?” sorusu da böyledir. Bende iz bırakmıştır. “Çünkü” demişti öğretmenimiz, “iyi olmak zordur. Kolay gelen, kendi rahatını bozmadığın çoğunlukla iyi olmayandır.”. Doğru! Dolmuştasın, bacaklarını neredeyse evindeymiş gibi uzatabildiğin koridorun en geniş yerindeki tekli koltuğu da kapmışsın. Cep telefonunda gerine gerine mesajlaşmaya dalmışken, o ne! Balgat pazarından yeni binen yaşlı teyze ayakta kalmaktadır. Yer vermen için, hem tekli koltuğu, hem iştahla beklediğin mesajı okuma, ‘Beğen’i işaretlemen karşılığında karşı taraftan “Tıp tıp” atan o kıpkırmızı kalp çizgi videosunu alıp heyecan yaşama keyfini bırakıp ayağa dikilmen, bir de tutunacak yer araman gerekir. Zor değilse, sana azap değilse nedir bu? Ama iyi olan elindeki iki torba ile kan ter içindeki o insanı biraz olsun rahat ettirmektir. Bilirsin bilmesine de, iyi olanı yapmanın sana zor gelen bir tarafı vardır.

Öğretmenim bize iyunin nasıl ortaya çıktığını anlatmıştı da, “İyi nedir?” diye sormak hiçbirimizin aklına gelmemişti. Oysa çok yıllar öncesinden beridir ne çok düşünür sorup durmuş, “Ne ki iyi?” diye. Lafı, uzatmadan sevdiğim tanımlamalardan birini yapmış büyük Alman felsefeci İmmanuel Kant’a getireyim. Kant’a göre “Bütün insanlar böyle yapsa, dünya hatta evren daha güzel olur mu?” sorusuna “Evet” dediklerimiz iyi şeylerdir. Yani öyle bir şeydir ki, bütün insanlar aynısını yapsa, yapabilse (ve birbirinden farklı sonuçlar da çıkmayacak olsa) yaşamı güzelleştirecek şeyler, iyi niyetin belirtisi sayılır.

Resim

<https://iaonline.theiia.org/road-to-process-improvement> sitesinden alıntıdır

Böyle bakılınca iyimser olmak da iyunin bu tanımına uyar. Düşünün bir: Yeryüzündeki herkes “İyimserlik ahmaklıktır.” diye inansa ve her zaman bunun gereğini yapsa, dünya daha yaşanılabilir bir yer olur mu? Olmaz. Peki, ya hepimiz, “Bırak iyimserliği. Gerçekçi ol, gerçeği dinle!” diye bastırırsa? O zaman gerçeğin ‘acı yüzü’ne takılmış, her akıl verenin başka bir ‘gerçek’i ile nereye varırdık? Kimin gerçeği en doğru gerçektir? Tarihte herkesin kendi gerçeği adına kıyılan onca can apaçık ortada değil midir?

Yani her insan gerçekçi olmak diye kendisine sunulan sözde gerçekle yetinse, bu durum dünyayı pek iyi bir yere götürmeyecektir. Çünkü gerçeği insanların kendilerinin bulması, ulusların bunu düşe kalka ama kimse kimseye kulluk etmeden

becermeleri, yüzyıllardan sonra bulunabilen en az sakıncalı yönetim biçimidir. Demokratik cumhuriyet diyoruz buna.

İyimserlik nedir o halde? En azından bir tanecik de olsa iyiye doğru bir çıkışın, iyi gelişmeye giden bir yolun olduğunu düşünmek cesareti, bu yolun arayışına katkı verme kararlılığı, iradesidir. Olmaz ya, diyelim herkes bunu yapıyor. Güzel şeyler daha çok olmaz mıydı? Yani, ikide bir “Dünya da, zaman da, insanlar da kötü. Çöküş kaçınılmaz.” demekten uzak durmaktır. Yoksa, iyimserlik, her ne olursa olsun, otomatikman “Hayırdır hayır. Bunda da aklımızın ermediği bir hayır vardır. İyi olacağına inanmak lazım.” demek değildir. Pollyanna romanındaki gibi yok yere mutluluk oyunu oynamak, armağan diye gelen koltuk değneğine bile “Oh! Bari ihtiyacım yok ya, ondan mutlu olayım.” diye nafile sevinçlerle iyimser olunamaz.

Herkes yapacak olsa güzellikler getirecek yollara girmek. Bu hedefle, bunun çabasıyla yaşamak, yani iyimserlik, bir sevgi kaynağıdır.       inandığını başkalarına yayması gereken insan bunu ancak tutkuyla yapabilir. Böyle yapınca g    de sağlam, kolay kolay sarsılmayan bir duygu bağı kurulur.       b y     e, daha çok insanda aynı iyilik davranışının izini g rd   e, sevgi bağı g   lenir. Arada elbette farklı davranan başkaları çıkarsa da, iyimserlerdeki sevginin gücü bunların da üstesinden gelir. Çevrenizdeki ko şularımıza bir bakın: Sevgi s zc       daha sık kullananlar daha ziyade iyimser görünenler değil mi?

 yimserler yaratıcı olmakla bilinir. Zaten bu ikisini ayıramazsınız. Yaratıcı olanda iyimserlik, iyimserliğe takılı birinde ise yaratıcılık ayrılmaz bir eşlik idir. Çok sayıda yabancı filmde bunu izlemişizdir. Her şeyin olumsuz, görünürdeki her yolun tıklalı, her tuttuklarının ellerinde kaldığı kötü durumdayken bir kahraman çıkar. Ötekiler arasında kızgın olanlar, önerdiği kurtuluş planına isyan edenler, hainler vardır. Bunlarla kah bir bir uğraşarak, kah aldırış etmeden, tutkuyla bağlandığı iyimserliğini konuşturur kahraman. Zoru başarmaya önayak olur. Sonunda yara bere içindeki, hepsi ağlamaklı, kurtuluşa sevinenler ona sorarlar: "Nereden bildin tek çıkışımızın böyle olacağını?".  yimserim yanıtına bayılırım: "Bilmedim. Yalnızca bir denemek istedim."

Denemeye deneyelim de, k r atışla deneme yapmak her durumda doğru mudur? Aklımıza estiği yerde her birimiz "Kahramanlığın tam sırası.  yimser olup  ne atılmalıyım." dersek, bundan güzel bir sonuç doğar mı? Büyük olasılıkla hayır.       iyiyi arayan insan, etrafına gözünü yummuş, kulağı tıklalı duyarsızlıkla asla iyimserlik yapamaz.  yimserlik k r inanç değil, güzel bir sonucu olabileceği bilgisiyle dikkatli düşünme tutkusudur.

**Eğitimin pahalı olduğunu düşünüyorsanız,
cehaletin bedelini hesaplayın.**

SOKRATES

**GELECEK ONUN DAHA İYİ OLACAĞINA İNANAN
İNSANLAR TARAFINDAN İNşA EDİLİR.**

MALATYA USULÜ TARHANA ÇORBASI

Beyhan Ergon - Seğmen Sitesi

Anadolu'da hemen hemen tarhana yapmayan yöre yok gibidir. Tarhana, günümüzün hazır çorbalarının atasıdır.

Her ilin kendine özgü bir tarhanası var. Malatya'da tarhana pişirilirken içine kavurma veya ispanak da konuyor.

Gerekenler

10 parça Malatya tarhanası
1 pençe (*avuç içi kadar*) kara nohut
1 ad şalgam ya da orta boy havuç
½ demet ispanak
1 kase yoğurt
Tuz
Yeterince su veya et suyu

Sos için

250-300 gr kavurma veya kavrulmuş kıyma
3 yemek kaşığı tereyağı
1 yemek kaşığı kuru nane

Yapılışı:

Tarhana parçaları ve nohut akşamdan ıslatılır. Ertesi gün küp şeklinde doğranmış şalgam ya da havuç da eklenerek yeteri kadar su veya et suyu ile pişmeye koyulur. İnce doğranmış ispanak eklenir, bir süre birlikte pişirilir. Altını kapatmadan 15 dk önce tuz ve ılıştırılmış yoğurt karıştırılarak eklenir.

Eritilmiş tereyağına kavurma ya da kavrulmuş kıyma, nane karıştırılır. Servis yapılan çorbanın üzerine paylaştırılır.

Afiyet olsun

Bu sayfamızda paylaşmak istediğiniz yemek tariflerini bize gönderebilirsiniz

Yazı ve fotoğrafları dernek@cigdemim.org.tr adresine bekliyoruz.

GEÇMİŞ OLSUN İZMİR

Mustafa'nın çocukluğunun ilkökul ikinci ve üçüncü sınıfı Ağrı'nın Taşlıçay ilçesinde geçmişti. Polis olan babası şark görevindeydi. Ağrı'nın o soğuklarında ve karlı havalarda hiç eve girmezdi. Ağrı'nın soğuğu ve karı bile güzeldi derdi.

Çok iri, siyah renkli Karabaş isminde köpeği vardı. Karabaş'ı yanından ayırmazdı, diğer köpekler Karabaş'tan korkardı. Murat Çayı'nda arkadaşlarıyla beraber balık avlardı. Murat Çayı, Taşlıçay'ın kenarından kıvrılarak geçerek Fırat Irmağı'na dökülen bir çaydı. Çay, Taşlıçay'a hayat veriyordu. Çayın kenarlarında çayırılar, söğüt, kavak ağaçları, yoncalıklar ve sebze bahçeleri vardı. At ve inek sürüleri çayın kenarındaki çayırılarda otlardı. Taşlıçay'ın üst tarafından, İran transit yolu geçirdi. Büyük tırlar bu yoldan Gürbulak sınır kapısına giderlerdi. Mustafa ve arkadaşları tır şoförlerinden sigara veya çikolata isterlerdi. Bu istekleri yerine gelmezse ilerdeki bir grup arkadaşı tırı taşlar ya da yola mantar atarlardı.

Bu mantarların üzerinden geçen tır şoförü büyük bir patlama duyar ve tırı durdururdu. Tekerleklerle tek tek bakarak patlayıp patlamadığını kontrol ederdi. Baktı bir şey yok çocukların yaptığını anladı, çocuklara küfür ederdi. Mustafa ve arkadaşları da tabana kuvvet kaçarlardı.

Arkadaşlarından bir tanesi de kaymakamın oğlu Fırat idi, en yakın arkadaşlarından bir tanesiydi. Temmuz ayında kaymakam amcanın resmi cipiyle, Balıklı Göl ismi verilen ve alabalığıyla ünlü göle gitmek için yola çıkmışlardı, ama kardan dolayı göle ulaşamamışlardı. Jandarma başçavuşunun oğlu Selçuk ve Taşlıçay'lı Dursun ile okuldan sonra dağ taş demeden dolaşırlardı. Oturdıkları evin çatısı topraktandı. Toprak damın üstünde misket oynarlardı. Hatta bir gün öyle bir yağmur yağmıştı ki sadece üzerinde misket oynadıkları yerden eve yağmur yağmamıştı. Evin her yerine kovalar bırakmışlardı. Mutfaklarının ortasına tavanın göçmemesi için babası direk koymuştu. Suyu evlerinin bahçedeki çeşmeden karşıyorlardı. Bahçede ise sadece Karabaş'ın kulübesi ve birkaç kavak ağacı vardı.

Taşlıçay'da Kürt nüfusu ağırlıktaydı. Az da olsa Azeri ve Karapapak nüfus da vardı. 1976 yılında Taşlıçay'a Aşık Mahzuni Şerif konser vermek için gelmişti. Konser verilen yer eski bir sinemaydı, ahşap, toprak damlı bir yerdi. Babası onu konsere götürmüştü. Salon hınca hınç dolmuştu, polislerden de dinlemeye gelenler vardı. O zamanlar, polis ve asker halkla kaynaşmıştı. Taşlıçay'da terör nedir kimse bilmezdi. Adi suçlar azdı, sınıra yakın olduğu için biraz kaçakçılık ile ilgili suçlar olurdu.

Mustafa'nın öğretmeni Ahmet isminde bir öğretmendi. Ahmet Öğretmen, öğrencilerine özgüven aşılamayı seven, çalışkan tembel demeden bütün çocukları seven bir öğretmendi. O zamanlar özel okul, dersane, özel ders, sınav vb. olmadığı için çocukların oynamaya zamanları çok oluyordu. Memur çocukları da, zengin çocukları da ve yoksul çocuklar da aynı sınıfta okuyorlardı. Ulusal bayramlar çok güzel kutlanırdı. Ahmet Öğretmen, Mustafa'ya bayramlarda şiirler okuturdu. Ahmet Öğretmen kısa boylu, hafif tombul, babacan bir insandı. İki oğlan çocuğu vardı. Ahmet Öğretmen çocuklarını diğer öğrencilerden ayırmazdı, diğer çocuklara da aynı davranırdı. Mustafa, öğretmenin evine gider bazen yemeklerini orada yerdi. Öğretmenin eşi de çok tatlı bir insandı.

Mustafa, dördüncü sınıfa geçtiği sene 12 Eylül 1980'de Amerikancı askeri darbe olmuştu. Babasının tayini Batı Anadolu'da bir ilçeye çıkarılmıştı. Gözyaşlarıyla sevdiği öğretmeninden, arkadaşlarından ve canından çok sevdiği Karabaş'ından ayrılmak zorunda kalmıştı.

Ortaokulu bitirdikten sonra askeri okula girmişti. Mustafa, askeri okulu bitirdikten sonra 1994 yılında tayini Ağrı/Doğubayazıt'a çıkmıştı. Eylül sonrası Ağrı'yı merak ediyordu. Erzurum havaalanına indiğinde askeri konvoyla Doğubayazıt'a gideceğini, emniyet tedbirleri üst seviyede diye tahmin ediyordu. Durumu öğrenmek için askeri inzibata giderek, konvoy olup olmadığını sordu. Görevli başçavuş:

"Konvoy yok, bunu nereden duydun, sivil otobüse binip gidin" dedi. Şaşırdı ama şaşkınlığını belli etmedi. Hemen biletini alarak otobüsün en arkasına oturdu. Okulda en arkada oturmanın daha emniyetli olacağı söylenmişti. Askeri kimliğini ve askerlikle ilgili ne kadar belgesi varsa hepsini gizlemişti. Teröristler otobüsü çevirirlerse tayini yeni çıkmış sağlık memuru olduğunu söyleyecekti. Yanındaki yolcuyla Doğubayazıt'a kadar hiç konuşmadı, herkesten çekiniyordu. Diğer yolcular çok sakin bir şekilde oturuyorlardı, birbirleriyle samimi bir şekilde konuşuyorlardı. Bu sakinlik daha da heyecanlanmasına yol açıyordu. Yollarda askerler tarafından aramalar oluyordu. Her an önleri teröristler tarafından kesilebilirdi, böyle bir risk vardı. Halk bu duruma alışmış gibiydi. O dönemde Ağrı ve Tendürek Dağları'nda terör örgütüyle çatışmalar sıklaşmıştı.

Ağrı'dan, Doğubayazıt'a giderken köylerin yoksulluğu Mustafa'nın dikkatini çekmişti. Kerpiçten ve taştan yapılmış evler, hiç ağacı olmayan köyler vardı. Köylerde ağaç görünce seviniyor ve umutlanıyordu. Bu ağaçlar da sadece söğüt ve kavak ağaçlarıydı. Arazi çok kötüydü, özellikle Ağrı Dağı eteklerindeki köylerin arazisi "le çelik" denen taşlardan veya lav kalıntılarından oluşuyordu. Köylerin etrafında az miktarda otlaklar ve çayırliklar vardı. Küçükbaş hayvan sürüleri köyün etrafında otlanıyorlardı, zavallı hayvanlar o taşlı arazide ot arıyorlardı. Köydeki her evin bahçesinde tezek ve ot yığınları vardı. Köylü için en kıymetli madde tezek ve kuru ot yığınıydı.

Ağrı Dağı'nın askeri bölgelerinde görevli Ali Faik isimli arkadaşı Ağrı Dağı'nı ve orada yaşadıklarından sık sık bahsederdi. Küp Gölü, Karnı Yarık Tepe, Biçare Tepe'yi; Çevirme Köyü, Yukarı İnekli ve Aşağı İnekli köyündeki gözlemlerini anlatırdı. Kadınlar sadece siyah, beyaz ve kırmızı renkli elbiseler giyerlermiş. Dulların siyah, bekarların kırmızı ve evlilerinde beyaz renkten elbiseleri varmış. Bir gün Yukarı İnekli Köyü'ne kız istemeye Van'dan bir kamyoncu gelmiş. Köyün en güzel kızı Ümmügülsüm'ü; bir inek, iki koyun ve birazda saman karşılığında ve Van'a gelin götürmüş. Damat kırk yaşlarında, sakallı ve topal bir adammış. Ümmügülsüm de on dört veya on beş yaşlarında esmer, uzun boylu ve zayıf bir çocukmuş.

Mustafa, fırsatını bulur bulmaz öğretmenine kavuşmaya can atıyordu. Günler sonra öğretmenini ziyaret etmek için Doğubayazıt'tan, Taşlıçay'a gittiğinde her yerde Şivan Perver'in resimlerini gördü. Taşlıçay'a yakın olan Balıklı Göl civarında çatışmalar oluyordu, halk da *teditirgindi*. *Öğretmenin evini ararken hayvanlarına saman atan bir gençle karşılaştı. "Ahmet öğretmenin evini arıyoruz. Ahmet öğretmeni biliyor musun?" dedi. Genç, el kol işaretleri yaparak Türkçe bilmediğini anlatmak istiyordu. Bu yaşta bir gencin Türkçe bilmemesine çok şaşırdı. Eylül öncesi Taşlıçay'da Türkçe bilmeyen biriyle hiç karşılaşmamıştı. Evi başka kişilere sorarak buldu. Öğretmeni onu çok sıcak karşılayarak, Mustafa'nın adını ve soyadını yıllar sonra bile yanlışsız hatırladı. Sonradan öğretmenin dört çocuğu daha olmuştu. Yer sofrasında yemeklerini yerken bir taraftan da sohbet ediyorlardı. Ahmet Öğretmen, mahallelerin Kürt, Azeri, Karapapak, Sünni ve Şii diye ayrıldığını söyledi. Terör yüzünden kendi köylerine dahi gidemiyorlarmış. Taşlıçay ilçesi bölgesinde kırkbeş okuldan otuzu kapalıymış. Okullar uzun süreden beri kapalı olduğu için çocukların çoğu bırakın okuma yazmayı, Türkçe bile öğrenememişlerdi. Kıtılama çaylarını içerken bir taraftan da sohbet ediyorlardı. Konu Doğubayazıt'ın tarihi güzelliklerinden açıldı. Büyük Ağrı Dağı, Küçük Ağrı Dağı, Nuh'un Gemisi, Papazın Köşkü, Meryem Ana Kilisesi, İshak Paşa Sarayı ve Ahmed-i Hani Türbesi'nden bahsedildi. Ahmed-i Hani türbesi, İshak Paşa Sarayı'nın hemen*

üst kısmındaydı. İshakpaşa Sarayı ve türbe dağlarla çevriliydi. Doğubayazıt'a beş kilometre uzakta yüksekçe bir yerdeydi. Ahmet Öğretmen, Ahmed-i Hani'yi duyunca büyük bir sevinçle anlatmaya başladı:

"Ahmed-i Hani çok büyük bir ermiştir, bir çok kerametleri vardır. Kıbrıs Barış harekatında F-16'larımızın yakıtı bitince Ahmed-i Hani Hazretleri uçaklara yakıt ikmali yaptı ve bu sayede Kıbrıs Savaşını ~~ordumuz~~ kazanıldı. Bizim uçaklarımızı, Yunan uçaklarına karşı korudu" dedi. Mustafa ise Ahmed-i Hani'nin büyük bir sanatçı olduğunu, Kürtçe'de "Şeyx Ehmed-i Xani" diye bilindiğini ve en ünlü eserinin "Mem ü Zin" olduğunu biliyordu.

Sohbet uzadıkça uzuyordu, çaylar gelip gidiyordu. İhtiyarlığın verdiği konuşma ve anılarını anlatma isteği bitecek gibi gözüküyordu. Mustafa'nın terör olaylarından dolayı hava kararmadan Doğubayazıt 'a dönmesi gerekiyordu. Yollar tekin değildi, çok kısa zaman önce Doğubayazıt, Iğdır karayolunda Pamuk Geçidi mevkiinde beş astsubayı teröristler şehit etmişlerdi. Tendürek ve Ağrı Dağı'nda terörist grupların olduğu söyleniyordu. Bu bölgede sabahın çok erken saatinde ve akşamın geç saatlerinde asker ve polisin seyahat etmesi ölüme davetiye çıkarmaktı.

Mustafa öğretmeniyle ve ailesiyle vedalaşarak eylül sonrası Taşlıçay'ı geride bırakarak arabasına atladığı gibi Doğubayazıt'a dönmek için yola koyuldu.

BAĞIŞ KARŞILIĞI FOTOĞRAF TARAMA HİZMETİ

600 DPI, renkli tarama.
İsteyenlere Google Drive hesabına yükleme ve / veya aile üyelerine paylaşım ve / veya flash diske yükleme.

100 fotoğraf, bir yıllık aidat eşdeğeri bağış karşılığında taranır (30 lira). Bu gelir Eğitim Desteği Projesi'ne katkı olarak kaydedilecektir.

Konu hakkında daha detaylı bilgi almak ve yapmanız gerekenleri / yapılacak işlemleri öğrenmek için lütfen bizimle irtibata geçiniz.

Tel: 0(312) 285 20 47

Uçurtma kuyruğunda süzülsem mektup olup
Ödünç kanatlar alsam bulutlardan
Özgür renkler diyarına...

Dişi düşmüş topacım
Çizik cam bilyelerim
Çağla ağacında alkım
Dut dalına asılı salıncağım

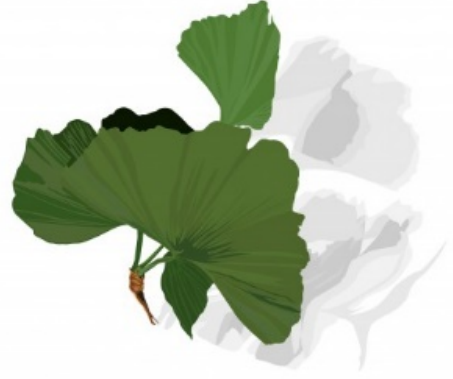
Dolu başak neden бүker boynunu
Tersine dönse bir kerecik devri devran
Gece kuşlarının çığlığını bölse sessizliğim

Martılara yüklesem düşleri
İssiz adadan aşırısam üç şeyi
Taşınır mı bunca elvan
Nefti ağaç
Gök tirşe
Camgöbeği deniz

Boya kalemli kıt
Anılar soluk
Bembeyazdı *kalbin kadar saf ve temiz sayfalar*

Hep acıkırdık, susardık
Kızılçık şerbeti olurdu kan
Yara bereliydi dizler, dirsekler
Ham yollarda
Yazının yüzünde

Kaf dağından aşardı masallar
Bir garip Keloğlan'dı kahramanımız.

BİRLİKTE GÜÇLÜYÜZ !

TEŞEKKÜRLER

Bildiğiniz gibi, sizlerin desteğiyle, lise ve üniversite öğrencilerine eğitim desteği veriyoruz. Önümüzdeki dönemde bunu devam ettirmek için desteklerinizin devam etmesini bekliyoruz.

2020 yılı Ekim ayı içerisinde burs fonumuza destekte bulunan aşağıdaki komşularımıza teşekkür ediyoruz. Desteklerinizi makbuz karşılığında derneğimize verebileceğiniz gibi

T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şubesi 4379 – 0001560

IBAN NO: TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60 numaralı hesabımıza da yatırabilirsiniz.

Koray Kadaş- Emine Balaban anısına	1.000,00	Havva Duran	250,00	ZK	125,00
Yusuf Konmaz	1.000,00	İsmet Yakşı	250,00	Tülay Rojay	100,00
Hakan-Sevim Baykal	500,00	MB	250,00	Zuhal Yüksel	100,00
Melahat Önal	500,00	Serdar Tepe	250,00	İrem Tomak	50,00
Nurgül Çankaya	500,00	Ülkü Oğuz	200,00	Kezban Ateş	50,00
Fatma Pınar Aydın	250,00	Cemal Keskin	200,00	Nurcan Erdoğan	40,00
Feriha Yıldırım	250,00	Hacı Balyürek	200,00	Ertan Doğmuş	20,00
Gökem Türker	250,00	Tülay Röjay	150,00		

2020 yılı Ekim ayında üyelik aidatlarını ödeyen aşağıdaki komşularımıza ve Ekim ayında derneğimize bağışta bulunan Hüseyin Avni Yüksek'e de teşekkür ediyoruz.

Aydın Çelebi	Fatma Kama	Özlem Bozkurt
Ayşe Egehan	Havva Duran	Sabahattin Gökatalay
Ayşegül Dokuz	Hüseyin Avni Yüksek	Salim Özkan
Betül Öz	İhsan Reyhan Öktem	Sevgi Doğan
Devrim Yılmaz Koçoğlu	Nalan Apaydın	Zafer Baykurt Emiroğlu
Erhan Çankal		

GÖKYÜZÜNÜN RENGİ **Zuhal Yüksel – Seğmen Sitesi**

Gökyüzünün rengi güneşin durumuna, hava koşullarına bağlı olarak değişir. Ancak mavi rengini genellikle korur. Bize gökyüzünün rengi sorulursa yanıtımız kendiliğinden mavi olur. Unutuyoruz gökyüzünün renkten renge girdiğini. Gökyüzünün rengi güneşin durumuna, hava koşullarına bağlı olarak değişiyor.

Bunun nedenini bize fiziğin optik yasaları açıklıyor

Güneşten gelen beyaz ışık tüm renklerinin karışımıdır. Güneş ışığı atmosferden geçerken su damlacıkları, hava molekülleri, toz vb. bazı engellerle karşılaşır. Işınlardan bir kısmı bu engeller tarafından emilir, bir kısmı saçılır, bir kısmı da yansır. Atmosfere girdiğinde saçılan ışınların dalga boyları farklıdır. Bu farklılık saçılma anında farklı renklerin oluşmasını sağlar. Kısa dalga boylu ışınlar mor, mavi ve yeşil renkleri olarak, uzun dalga boylu ışınlar ise sarı, turuncu ve kırmızı renkleri olarak saçılır. Kısa dalga boylu ışınların büyük kısmı mavidir ve daha fazla saçılır. Bu yüzden gökyüzünü mavi görürüz.

Gündoğumu ve günbatımında ise havanın rengi değişir.

Güneş ışınları gün doğumu ve gün batımında, atmosfere daha dar bir açıyla girer ve atmosferde daha çok yol alır. Yolda kısa dalga boylu ışınların çoğu saçılır ve bize daha uzun dalga boylu ışınlar ulaşır. Bu ışınlar da kırmızı, turuncu ve sarı olanlardır. Bu nedenle güneşin doğduğu ve battığı saatlerde havayı turuncu-kırmızı renklerde görürüz.

Yağmur yağdıktan sonra ise gökyüzünde bütün renkleri görebiliriz. Gökkuşağı güneşten gelen ışığın farklı dalga boylarının oluşturduğu renklerin bir göstergesidir bize.

Güneşten gelen ışınlarının küresel su damlacıkları içinde kırılarak, birkaç iç yansımadan sonra dışarı farklı bir yönde çıkmasından kaynaklanır gökkuşağı.

Genellikle yarım çember olarak gözükmesine karşın, bir dağ tepesinden veya uçaktan bakıldığında, çember şeklinde görülür.

Hiç sizin olmadığınızı hissettiğiniz bir hikâyede başrol olmaya çalıştığınız oldu mu?

Hiç sizin olmadığınızı hissettiğiniz bir hikâyede başrol olmaya çalıştığınız oldu mu? Peki ya içten içe bildiğiniz gerçekleri görmemek için bakışlarınızı kaçırdığınız? Sadece aklınızdaki düşünceyi gerçekleştirmeye çalıştığınız?

Bazen bir şeyi o kadar çok isteriz ki, sonucunda ne olacağını düşünmek aklımıza dahi gelmez. Sadece dileğimizin gerçekleşmesiyle ilgileniriz. Günün sonunda hissetmek istediğimiz şey mutluluk mudur yoksa istediğimiz şeyi elde etmenin verdiği o tatmin olma duygusu mudur bilinmez ama bir şey vardır ki, onu hissetmek bizi ölesiye korkutur. Başarısızlık. Ne olursa olsun başarısız olmak başımıza gelebilecek en kötü sondur **çünkü bir kere başarısız olursanız, daha önceden başarılı olduğunuz o muhteşem anları değil, sizi yere seren o tek ânı hatırlarsınız.** Bu nedenle asıl huzurun içimizde olduğunu bilmeden çözümü başkalarında aramaz mıyız?

Bütün bu sorulara vereceğiniz ‘Evet’ cevabı filmdeki ölü gelinimiz Emily karakteri ile kendinizi özdeşleştirmenizi sağlayacak köprünün ufak bir tuğlası sadece.

Bazen ruhumuzun huzur bulması ve gereken cevapları almamız için evren bize *kanlı canlı insanları gönderir. Yaşadıklarımızdan çıkarmamız gereken derslerin, kalbimizde açtığı derin yaralar bizim için ne ise, Victor da Emily için oydu.

Maddi çıkarları uğruna kızları Victoria’yı, Victor ile evlendirmek isteyen Everglot ailesine düğün provası için gitmekte olan Van Dort ailesi ile başlıyor maceramız.

Victor’ın beden dili bu düğünü istemediğini gözler önüne sererken, ilerleyen dakikalarda izleyicinin gerçek dünya ile bağlantı kurmasını sağlayacak asıl olay, Victor ve Victoria’nın daha önceden birbirlerini görmemiş olmasıdır, fakat ikisi de ailelerine karşı gelemmez. Everglot ve Van Dort ailelerinin birbirlerine ve çocuklarına olan tutumu, âdeta Victoria dönemi toplumunu yansıtan bir ayna görevi görmektedir. Düğün provası sırasında gerginlikten evlilik yeminini bir türlü doğru söyleyemeyen Victor, yalnız kalmak ve yeminini ezberlemek için ormana gider. Yemininin provasını yaparken yüzüğü, parmağa benzeyen bir ağaç dalına taktığında uzun zamandır orada yatan ölü gelin Emily dirilir. İşler bu noktadan sonra Victor’ın hayal dahi edemeyeceği bir şekilde gelişmeye başlar. **Evlilikten kaçan Victor artık ‘Ölü bir Gelin’ ile evlenmiştir.** Oysaki Victor’ın atan kalbi Victoria’yı ilk gördüğü an ona bağlanmıştır. Emily’i görünce bayılan Victor, gözlerini açtığında kendini ölülerin boyutunda bulur ve kaçmak için yollar aramaya başlar. Nitekim hâlâ *yaşayanların dünyasına aittir. Victor’ın tek istediği Victoria’ya kavuşmak iken, Emily Victor ile mutlu olmak istemektedir. Victor ortadan kaybolunca, Everglot ailesi kızlarını zengin bir aday olan Lord Barkis ile evlendirmeye karar verirler. Ardından Emily, Victor ölmediği için evliliklerinin geçersiz olduğunu öğrenir. Bunu duyan Victor’ı zor bir seçim beklemektedir.

Victoria’yı kaybettiğini düşünen Victor atan kalbinden Emily için vazgeçebilecek midir? Peki ya Emily böyle bir şeyi Victor’dan isteyebilecek midir?

“Aşk fedakarlık gerektirir.”

Sevgili okuyucu, hepimiz biliyoruz ki *fedakârlık yapan taraf, kalbi en çok incinen taraftır*, fakat şu da bir gerçek ki bazen fedakârlık bizi mutlu sona götürecek olan güce sahiptir.

Tim Burton bize Victoria döneminin soğukluğunu karakterlerin ve kasabanın karanlık havası ile gösterirken, aynı zamanda Victor, Emily ve Victoria'nın çaresizliğini de gotik elementleri kullanarak gözler önüne seriyor.

Yazımın sonuna gelirken size başta sormuş olduğum soruyu tekrar sormak istiyorum.

“Hiç, sizin olmadığınızı hissettiğiniz bir hikayede başrol olmaya çalıştığınız oldu mu?”

Bu soruyu sorarken Emily'nin söylediği şu sözler geliyor aklıma.

‘Seni seviyorum Victor ama bana ait değilsin...’

Sevgili okuyucu, hayattaki her seçim, her kabulleniş hâttâ her gidiş, bazen ruhumuzun huzur bulması ve kendi hikâyemizde başrol olabilmemiz için ihtiyacımız olan şeydir.

‘O kadar uzun zamandır karanlıktaydım ki, ay ışığının ne kadar güzel olduğunu unutmuşum.’

Emily'nin yaptığı gibi, ay ışığının güzelliğini görmek için uzun zaman karanlıkta kalmayın. Hemen şu anda bu güzelliği görebilmek için gözlerinizi açın.

Bu yazı Hilal Nur Küçük tarafından (<https://www.typelish.com/b/tim-burton-corpse-bride-olu-gelin-izlemeli-miyim-23-100265>) typelish.com'da yayınlanmıştır. Tüm hakları saklıdır.

TÜRKÇESİNİ KULLANALIM

Zuhal Yüksel – Seğmen Sitesi

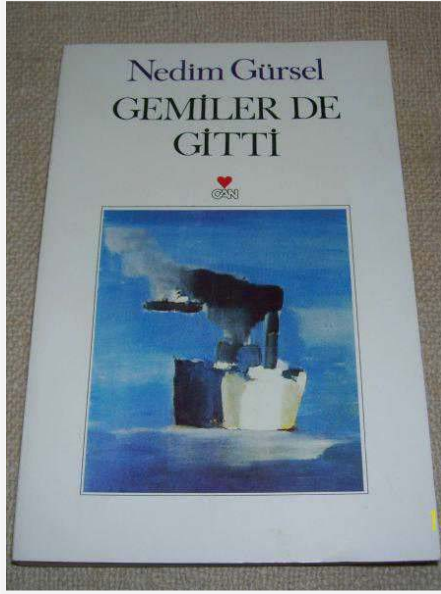
Sıkça duyulan yabancı sözcüklerin Türkçe karşılıkları

YABANCI	TÜRKÇE	YABANCI	TÜRKÇE
real / reel	gerçek	termal	ısı
reşit	ergin	terör	yıldırı
rutin	her zamanki, alışlagelen	tespit	saptama
tandans	eğilim	tiraj	baskı sayısı
tehcir	zorunlu göç	transport	taşımacılık
teklif	önerme, öneri, önerge	üniter	birleştirici, kaynaşık
tekrar etmek	yinelemek	validasyon	geçerlik
tercih	seçme, yeğleme	vandal	yıkıcı

(*) Prof. Dr. Kaya Türkay, *Yeni Özleştirme Kılavuzu* (İstanbul, Kırmızı Kedi, 2016)

(**) Ali Püsküllüoğlu, *Türkçedeki Yabancı Sözcükler Sözlüğü* (Ankara, Arkadaş Yayınevi, 1997)

Venedik'te bir arkadaşına, bu kent bir gün batacak. dedi, Evet gereken önlemler alınmazsa bir sualtı müzesine dönecek. Venedik gezi notlarından; Nisan 1996

Derin mavilikte bir karaltı görür gibi oldum. Yosunlu, dar sokaklar boyunca balıklar yüzüyordu. Hava kabarcıklarıyla birlikte bir gümüş sürüsü daldı, bir evin açık penceresinden içeriye. Bir yengeç yavaş yavaş ve kararlı adımlarıyla salonu geçti. Çan kulelerinin yukarıya, ışığın vurduğu yüzeye doğru yükseldiklerini gördüm. Denize kaymış bir eski kentin yol işaretleriydi. Dostoyevski'nin "Yeraltından Notlar"ına inat "Sualtından Notlar" adlı bir anlatı yazmayı tasarlıyordum. Yarın Accademia'ya gidip yeniden Gentile Bellini'nin dünyasına dalacağımı düşünerek rahatlardım. Nedim Gürsel "Boğazkesen" romanını yazmadan önce Venedik'te Fatih'in resmini yapan Bellini'in izini sürmektedir.

Nedim Gürsel'in bu gezi kitabında ikinci durağı Fransa'nın Atlas Okyanusu kıyısındaki liman kenti Saint Nazaire'dir. Loire nehrinin okyanus ile buluştuğu nehir ağzında 3,356 metre boyunda Avrupa'nın en uzun köprüsü var.

Saint Nazaire rüzgarın egemenliğinde bir kent. Uzaktan, uçsuz bucaksız okyanusun göz alabildiğine yayıldığı yerden kopup geliyor su kütlesini dalgalandırarak. Çoğu kez korkunç bir canavara dönüşüyor, okyanusu, yerinde durmayıp çevresine saldıran, giderek azıp kuduran bir yırtıcı hayvana benziyor.

Nedim Gürsel ve Mehmet Yaşın İtalya'nın en güneyine giderler. Buraya gelmelerinin sebebi Carlo Levi'nin "İsa Bu Köye Uğramadı" kitabının anlattığı yer olan "Basilicata" isimli kuş uçmaz kervan geçmez bu yeri görmek.

Tunuslu yazar dostum Abdelwahab Meddeb'in Talismano adlı romanının ilk cümlesiyle birlikte okuyalım; "Çocukluğumun kentine döndüm işte, eski kokuların, örümcek ağı sokakların, ilk aşkların Tunus'una. Siyah çivilerle kaplı mavi kapıların ülkesine."

Tunus Kartaca Havaalanına iner inmez gözüme çarpan eski bir Roma mozaïği idi. Aslında Bardo Müzesi'nde gördüğüm bu mozaïği Seyir Defterime yazmıştım.

İtalya, Fransa, Tunus gezisi sonrası, Gürcistan, Abhazya, Hırvatistan, Slovenya, Sırbistan, Bosna Hersek sonrası Konya da gezi yazılarını tamamlıyor. Bu geziler sırasında birçok kişiyle görüşmeler yapmış. Bunların içinde en ilginç Paris'teki dostlarının görüşmesini istediği Mimar İvan Straus'tu. 1928 doğumlu babası Sırp, annesi Hırvat, eşi Müslüman Banja Luka doğumlu içine kapanık sessiz bir kişi. "Mimar ve Barbarlar" kitabının Fransızcasını okumuştum. Savaş çıkınca tepedeki sırp milislerin sürekli ateş altında yaşamışlar. Savaş çıkmadan iki kızını İsviçre'ye göndermiş. Saraybosna'nın mimarisinde payı olduğu için otuz yıldır burada yaşamakta.

Kütüphane No; 17752 (yerli yazın)

KÜÇÜK KOMŞULARIMIZDAN RESİMLER

Arven Bülül
Gökkuşığı Sitesi
(5 yaşında)

Fare denizkızı
(Suluboya)

Bu sayfamızda küçük komşularımızın resim, şiir, öykü gibi yapıtlarını sizlerle paylaşıyoruz. Yayınlanmasını istediğiniz bilgileri ve fotoğrafları dernek@cigdemim.org.tr adresine bekliyoruz.

KÜÇÜK KOMŞULARIMIZDAN RESİMLER

Pelin Cabbari
İşçi Blokları Mah. Hilal Apt.
(7 yaşında)

Keçe kalem mozaik tekniği ile

Bu sayfamızda küçük komşularımızın resim, şiir, öykü gibi yapıtlarını sizlerle paylaşıyoruz. Yayınlanmasını istediğiniz bilgileri ve fotoğrafları dernek@cigdemim.org.tr adresine bekliyoruz.

KÜÇÜK KOMŞULARIMIZDAN RESİMLER

Pelin Çabbari
İşçi Blokları Mah. Hilal Apt.
(7 yaşında)

Venedik
(Kuru boya ve akrilik karışımı)

Bu sayfamızda küçük komşularımızın resim, şiir, öykü gibi yapıtlarını sizlerle paylaşıyoruz. Yayınlanmasını istediğiniz bilgileri ve fotoğrafları dernek@cigdemim.org.tr adresine bekliyoruz.

Ahşap bir evde oturmak nasıl bir şeydir bilir misiniz? Her yere arabasız yürüyerek gitmek ne demektir bilir misiniz? Küçük bir yerde oturmanın rahatlığı ve kolaylığını unutmuş olmalısınız değil mi? İl veya ilçenin etrafını çevreleyen tarlanıza en çok eşek ve at arabasıyla gitmek nasıldı?

Ahşap bir evin avantajlarını anlatalım. Tabii bu kerpiç değil, ahşap karkas olacak. Depremde hiçbir sıkıntı olmaz. Sallanırsınız, lambanız veya avizeniz sallanır, en fazla ahşaptan çivi sökülür gibi ses gelir. Yıkılma veya kolonlar patladı diye birşey olmaz. Bir ara sahil kentlerinde deniz kumu kullanıldı. Kolon

demirleri çürüdü diye bir şey olmaz. Evin suyu her zaman olur. Yağmur suyu biriktiren sarnıç vardır. Yağmur çok yağdı, Sarnıç doldu mu? kuyu bağlantısı vardır. Bahçenizi sulamaya her zaman su bulursunuz, zaten bahçenizde her zaman taze soğan, kıvırcık, maydanoz ve nane bulunur. Mevsimine göre çeşitli sebze ve domates de yetiştirirsiniz. Kuzineniz vardır, hem ısınırırsınız hem de börek ve yemek pişirirsiniz. Bahçenizde otururken komşularınızın pikabından “Dağlar kızı Reyhan”ı dinlersiniz.

Sabah at arabasının tekerleklerinin demir çemberleri taşılı yoldan geçerken çıkardığı sestten uyanırırsınız. Büyükbaş hayvanlar evin önünden geçerlerken çıkardıkları sesler

sizi uyandırır. Hayvanlar aç olan karınlarını doyuracakları mera yolunu büyük gürültü çıkararak giderler. Bu küçük şehir veya kasabaların çevresindeki meralar ya yola gitti, ya da TOKİ evleri yapılmış olmalı. Şehir içindeki eski evler yıkılıp, apartman dairesine çevrilmeye başlanmıştı Tabii ki SİT alanı ilan edilen eski mahalle veya sokaklar hariç. Müteahhide verilen eski evlerden kaç daire alınacağı hesabı yapılmaya başlanmıştı bile. Mahallede bisiklete binmek ve mahalle arsasında maç yapmak o kadar rahattı ki, çok sık araç geçmediği için trafik kazası gibi şeyler bilinmezdi. Şimdi o mahalle arsaları küçüldü ve çocuk oyun bahçeleri yapılmaya başlanmış. Bu spor veya çocuk bahçelerinin etrafı da çit ile çevrilerek muhafaza altına alınmıştır.

Anneler pazaryerine rahat giderlerdi File ile sebze ve meyvelerini alırlar, rahat taşırlardı. Bazı günler at arabası ile sebze ve meyve satanlar olurdu. Kadınlar için hafta arası sinema günüydü. Anneler gün gibi, sinemaya giderler, çarşıda yüncü ve kumaş satan dükkanlara uğrayıp ihtiyaçlarını alırlardı. Türk film olduğu zaman sinemadan hüzünlü çıkarlardı. Evde dikiş makinası olurdu. Kendi elbiselerini kendileri dikerlerdi. Bol bol prova yaptıkları olurdu. Prova sırasında toplu iğne vücutlarına batar, bir çığlık duyardık. Anneler eve akşam gelen çocuklarının bit veya pire varmı diye kontrol ederlerdi. Pazar günleri banyo günüydü. Radyo tiyatrosu dinlenir. Secaattin Tanyeri tango söyler, Münir Nurettin Selçuk ise ağır zannettiğimiz Türk müziği icra ederdi. Babalar öğleden sonra radyodan maç dinler, spor toto kuponlarına bakarlardı.

Bahçelerde tavuk kümesleri vardı. Babalar uğursuzluk olur diye gündüz gözüyle tavuğu keserler. Anneler tavuğun tüylerini yolmak için sıcak su kaynatırlardı. Kurban bayramı haricinde adak için kart horoz kesilir, fakir birine verilirdi, “maksat kan aksın” diye söylenirdi. Çöp poşeti yoktu, evin çöpü 20 litrelik yağ tenekelerine konurdu, çöp arabası gelince çöp diye bağırırlar çöp dışarıya çıkarılır ve çöpçü arabasına boşaltır, tekrar aldığı yere bırakırdı. Yer sofrası vardı, altına sofra bezi serilirdi. Sofra bezine düşen kırıntılar tavuklara atılırdı. Kalan yemekler tel dolabına konurdu. Bayramlarda evde yapılan likör ikram edilirdi gelen misafirlere. Çeyiz alınırken likör takımı mutlaka olurdu.

Tarladan, bağdan ve yemiş ağaçlarından alınanlara göz hakkı denirdi. Almazsan veya koparmazsan ayıp sayılırdı. Biz o günleri unuttuk. Geri gelmesi imkansız gibi gözüküyor.

KÜÇÜK KOMŞULARIMIZIN ANI YAZILARI

Neva Yurt - Işık Apt.
(9 yaşında)

OKULDA OLANLAR

Önceki hafta okulda olanları anlatsam inanmazsınız! Sonndan bir önceki teneffüste iki arkadaşımız (şimdi adlarını vermeyim örnek olarak en yaramaz olan Ahmet öbürü ise Mehmet olsun) sınıfa gelirken çapraz sınıfta bizden bir yaş küçük bir kaç ay önce açık kalp ameliyatından çıkmış olan bir çocuğa çarpmışlar. Ve çocuğa dalmışlar. Ahmet onun yarasına vurunca 4/C ve 3/C arasında kıyamet koptu. Allaktan çocuğa çok fazla bir şey olmadı. Ama yine de zor ve duraksayarak nefes almaya başladı. Dersimiz başlayınca bizim sınıfa geldi olan biteni nefes nefese kalsa da anlattı öğretmenimize. Çocuk gidince öğretmen Ahmet ve Mehmet ile iyice konuştu. Bütün sınıf çocuk için çok üzgündü.

Bu sayfamızda küçük komşularımızın resim, şiir, öykü gibi yapıtlarını sizlerle paylaşıyoruz.

Yayınlanmasını istediğiniz bilgileri ve fotoğrafları dernek@ciudemim.org.tr adresine bekliyoruz.

Kavin Yurt - Işık Apt.
(9 yaşında)

OKULLAR BAŞLADI

Berfin ve annesinin sıradan bir günüydü. Berfin kitap okuyor annesi ise temizlik yapıyordu. O arada zil çaldı. Berfin koşarak kapıyı açtı. Gelen alt komşulardı. Akşam haberlerini izlemeleri için uyarmaya gelmişti. Ama sebebinin sürpriz olduğunu söyleyip gitti. Berfin çok heyecanlanmıştı ama akşamı beklemesi lazımdı. Sonunda akşam olmuştu. Berfin koşarak televizyonu açtı. Birde ne görsün cumhurbaşkanı 2. 3. 4. 8. ve 12. sınıfların açılacağı konusunda toplantı yapıyordu. Berfin bu habere çok sevinmişti. Çünkü 4. sınıfa geçmişti. Bu haberi kardeşine ve annesine söyledi. Bu habere onlar da çok sevindiler ama Berfin'in annesi tedirgindi. Babaları geldiğinde annesi bir konuda konuşmak istediğini söyledi. Böylelikle herkes solana geçti. Anneleri okula gitmelerine izin verdiğini ama şartları olduğunu açıkladı. Şartlarından en önemlisi de yüz ve el dezenfeksiyonu olduğunu söyledi. Berfin ve kardeşi bu söylediklerine uyacaklarını belirtip yataklarına fırladılar. Sabah olunca öğretmenleri ders programını ve kimlerin hangi gün geleceklerini mesaj atmıştı. Berfin ve kardeşi pazartesi ve salı günleri gideceklerdi. Yarın da pazartesi günüydü. Berfin ve kardeşi yatmadan kıyafetlerini ve ders programına göre çantalarını hazırlayıp yattılar. Sabah 7'de uyanıp giyindiler ve kahvaltılarını yapıp okulun yolunu tuttular böylece okulları açılmış oldu. Sınıfa girdiklerinde okullarını sınıflarını arkadaşlarını ve öğretmenlerini ne kadar özlediklerini fark etmiş oldular.

SATRAÇTA ATAK : Bu sayımızda atak çeşitlerinden, “Vezir kanadı atağını” inceleyeceğiz.

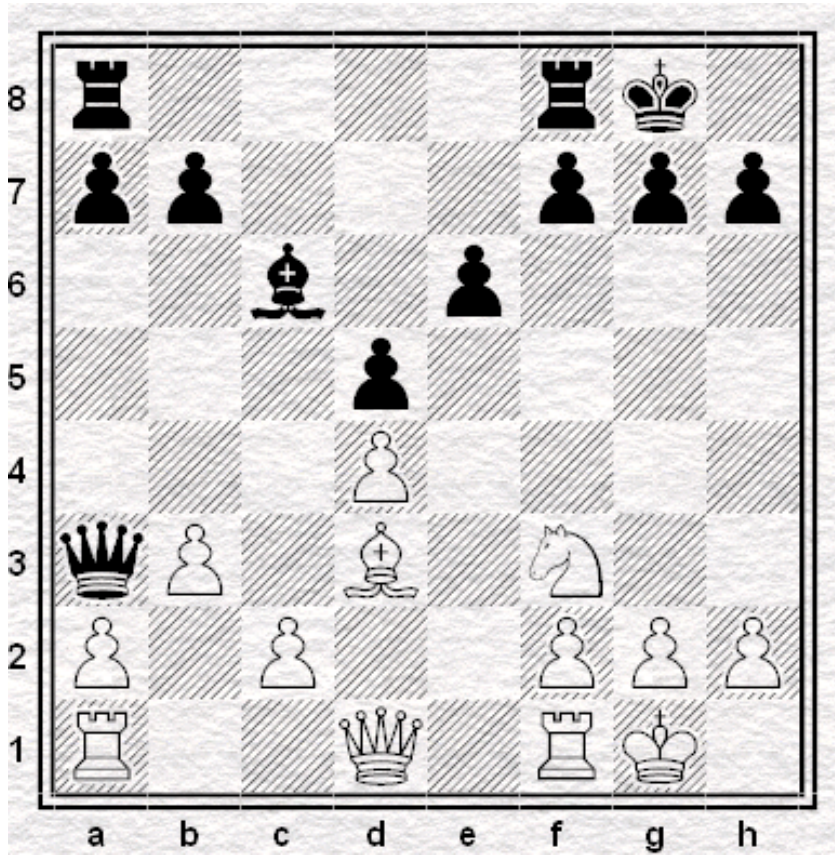
Rakip oyuncunun, vezir olan tarafına yönelik saldırıya **vezir kanadı atağı** denir. Amaç; rakibin vezir kanadında

bir üstünlük elde etmek ve bunu kazanca dönüştürmektir.

Şimdi bu konuyu örnek bir oyun ile inceleyelim. Sizlerde konumu satraç tahtanızda incerseniz daha anlaşılır olacaktır.

ÖRNEK OYUN

BOGOLJUBOW-CAPABLANKA -1924

1 d4 Af6 2.Af3 d5 3.e3 e6 4.Fd3 c5 5.b3 Ac6 6.0-0 Fd6 7. Fb2 0-0 8. Abd2 Ve7 9. Ae5 cxd4 10. Exd4 Fa3 11. Fxa3 Vxa3 12.Adf3 FFd7 13. Axc6 Fxc6

Konumda her iki tarafın taşları eşit. Ancak siyah tarafın daha iyi olduğu söylenebilir. Siyahın daha iyi olmasının nedeni beyazın c2 piyonunun zayıflığıdır. Bu piyonun zayıf olmasının nedeni aletler tarafından korunmak zorunda olmasıdır. Beyazın b piyonu oynanmış olmasaydı, böyle bir sorun yaşamayacaktı. O nedenle piyon oynarken daha dikkatli olmalıyız. Siyahın bu zayıflıktan

yararlanabilmesi için güçlü bir vezir kanadı atağı başlaması gerekir. Bu atak için c hattındaki kalelerini kullanması gerekiyor.

Atatürk ve Satranç

Mustafa Kemal Atatürk

1881 - 1938 yılları arasında yaşadı. Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu ve ilk cumhurbaşkanı olan Mustafa Kemal Atatürk, çok iyi satranç oynuyordu. Strateji oyunlarında çok başarılıydı. Sadece gösteriş ve kazanmak için spor yapılmasına karşıydı. Ancak çok çalışmak ve gayret göstermekle başarılı olunabileceği görüşündeydi.

Cumhuriyet dönemiyle birlikte modern satranç kitapları çıkmaya başlamış ve Atatürk'ün verdiği talimatlar doğrultusunda satranç ülke genelinde yaygınlaşarak gelişmeye başlamıştı. Önceki yıllarda ülkemizde çıkan yaklaşık 19-20 adet el yazma, taş baskı ve matbaa basımı diğer satranç kitapları kütüphanelerimizde bulunmaktadır. Bu kitaplar dönemlerinin çok üstünde bulunmakla beraber, eski kuralları ve sadece klasik diyebileceğimiz bazı esasları içeriyordu. Ülkemizdeki ilk satranç turnuvası ölümünden sonra, 1943 yılında yapılmış olup, diğer bir çok yenilik Cumhuriyet döneminde gerçekleşmiştir. (TSF)

29 EKİM CUMHURİYET BAYRAMIMIZ KUTLU OLSUN

CUMHURİYET IŞIĞINDA, DOĞRU HAMLELERLE NİCE YILLARA

Tek seferlik tüketimi azaltın!

Pipetsiz içemem!
Emin misin?!

- Geri dönüşümü yok!
- Nesiller boyu çevreyi kirletmeye devam eder!

Plastik şişesiz yaşayamam!
Emin misin?!

- Suyunu evden getirebilirsin
- Su sebillerinden doldurabilirsin

*Dünyada dakikada 1 milyon
plastik şişe satılıyor,
bir saniyede 20,000
bir yılda 500 milyar*

Naylon torbasız alışveriş yapamam!
Emin misin?!

- Hiç torba kullanmamayı dene!
- Çarşı pazara bez torba ile çık!
- Aldığın torbayı defalarca kullan!

Plastik bardak olmadan içemem!
Emin misin?!

- İşletmeden cam ya da seramik bardak isteyebilirsiniz!
- Kendi kupanı yanında taşıyabilirsiniz!

**Birlikte başarabileceğimizden
EMİN OLABİLİRSİN!!**

Plastik hiçbir zaman tamamen çözünmez!

22

Karadeniz kış günü kendine hâkim olamaz, denizin dalgaları mendireğin taşlarını döver, bazı şiddetini artırır, mendireği aşar, bu aşmaların izlerini mendirek yürüyüş yolunda güneşli havalarda kalan deniz tuzu izinden çok iyi anlarsınız. O kadar döver deniz tarafındaki büyük parke taşlarını ki oradan kendine yuva yapmış tutunmaya çalışan küçük deniz canlıları, midyeler ve yosunlar tutunamazlar ve denize düşerler. Oralarda dalgalanıp dururlar, sonra yok olurlar.

Benim Amasra'da bulunduğum yıl Karadeniz çok hamsi verdi. O kadar verimli bir balık mevsimi oldu ki, iç liman balıkçı motorlarının istilasına uğradı. Akşam balıktan dönen motorlar balığı kasalara yükleyip, yurdun çeşitli yerlerine gönderiyorlardı. Liman içindeki yollar hamsi balığı dökülmeleriyle doluydu. Arkadaşlarla gittik, bol bol seyrettik, motorların içi canlı kıpır kıpır hamsi balığı doluydu. Bize de göz hakkı için beş kiloluk naylon torbaya hamsi verdiler. Ertesi gün Bartın'ın Arıt ilçesindeki İnkişaf Sondajında bu balıkları pişirip yedik.

Amasra sondaj kampında 3 yıl çalıştık. O yıllarda hafta sonları bir gece konaklamalı Ankara'dan gelenler Amasra'da çok olurdu. Biz de bazı hafta sonları kaldığımız günlerde sahilde, mendirekte ve çarşıda gezmeye çıkar, biraz etrafa bakar gezerdik. Akşam olunca, küçük limandaki Taş Kömür Kurumu'nun lokaline giderdik. Balık yer ve sonra da oyun oynardık. Dönüşte bir sondajlara bakar, bu seferde gece briç oynayıp çaylarımızı yudumlardık. Bazı günler gündüz bilhassa yürüyerek kamptan çıkardık. Bu yürüyüş sırasında "Amasra Bedesteni" kazıları daha yapılmamıştı. O yoldan geçerken buradan nasıl bir tarih çıkacağını merak ederdim. Bir de büyük limanda motor gezisi yapanlar eski Amasra'nın Roma dönemi temsili resimlerini yapmışlardı ve bir tabela yapıp iskele meydanına asmışlardı, bu da çok ilgimi çekti.

Bartın'ın en uzak ilçesi Arıt'tı sondaj lokasyonu daha da uzaktı. TPAO bu mevkide petrol sondajı yapmış, bir çok kömür damarı kesmişlerdi. Fakat biz yaptık ve kömür damarını kesemedik. Sondaj makinası daha yeni Kanada'dan getirilmişti. Derin sondaj kuyuları için tasarlanmış olan makinanın, ana hidrolik pompası arıza yaptı. Telefon ile merkez Ankara MTA'ya bildirdik. Fakat aramalar sonunda Kanada'ya sipariş verildi. 1 ay bekledik ancak gelebildi. Yıl 1998, sonraki yıllarda OSTİM'de gördüğüm hidrolik pompaları yurt içinde üretmeye başladık. Bu pompaları, Ankara'daki bir fuarda gururla izledim.

Komşularımızın her birine güler yüzlü davranabilirsek, toplumun huzuru için de adım atmış oluruz.

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ EĞİTİM DESTEĞİ/BURS PROJESİ

**SİZLERİN KATKILARIYLA DEVAM EDEN PROJEMİZDE BU DÖNEM
4'Ü LİSE ÖĞRENCİSİ OLMAK ÜZERE 29 ÖĞRENCİYE 9 AY
BOYUNCA 250 LİRA DESTEK VERDİK.**

**PROJE KAPSAMINDA BUGÜNE KADAR 96 FARKLI GENCİMİZE
DESTEK OLDUK.**

**PROJEYE İSTEĞİNİZ ZAMANDA VE İSTEDİĞİNİZ
MİKTARDA DESTEK OLABİLİRSİNİZ.**

**Bağışlarınızı makbuz karşılığında derneğimize veya
T.İş Bankası Çukurambar Şubesinde bulunan dernek
hesabımıza gönderebilirsiniz.**

4379 – 0001560

TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60

**Çığdem Mah. 1551.Cadde No:14-A Çankaya-Ankara
Tel: 2852047 0530 6609583 www.cigdemim.org.tr**

LÜTFEN MASKE VE ELDİVENLERİ YERE ATMAYIN!

Sizin ve
sevdiklerinizin
sağlığını
tehdit ediyor.

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ'NDEN EĞİTİMDE FIRSAT EŞİTLİĞİNE ÇAĞRI

*İnternet ya da laptop sorunu nedeniyle uzaktan
eğitimden yararlanamayan öğrenciler kütüphanemize
gelerek bilgisayarlarımızdan / internetten
faydalanabilirler.*

Sevgili komşularımız...

*Evde ya da iş yerinizde kullanmadığınız
eski bilgisayarlarınızı derneğimize
bağışlayabilirsiniz. Bu şekilde hep birlikte
daha fazla öğrenciye yardımcı olabiliriz.*

Öğuz Tansel Semt Kütüphanesi, 1551. Cadde, Can Yücel Parkı İçi
Tel: 285 20 47 - www.cigdemim.org.tr

21 Ekim Çarşamba günü, Zoom üzerinden gerçekleştirdiğimiz, açılış konuşmasını Fatih Fethi Aksoy'un, moderatörlüğünü benim yaptığım 2. Ekoloji söyleşisinde, davetimizi kırmayıp gelen Buket Atlı Hocam, bizlerin misafiri oldu. Temiz Hava Hakkı Platformu koordinatörü olan Buket Hoca, bizlere içinde yaşadığımız ve her gün soluduğumuz hava hakkında çok çarpıcı bilgiler verdi. Buket Hoca'nın yanında, yine aynı platformdan nörolog Semih Ayta da bizleri aydınlatıcı ve bilgilendirici konularda konuştu.

Buket Hoca sunumuna, Temiz Hava Hakkı Platformu'nu tanıtarak ve hava kirliliğinin ne olduğunu açıklayarak başladı. Hava kirliliğinin, insan kaynaklı olabileceği gibi doğal olarak da gerçekleşebilen bir olay olduğundan bahsetti Buket Hoca. Volkanik patlamalar doğal hava kirliliği oluşumunun başlıca sebeplerinden biri olarak gösterildi. Temiz Hava Hakkı Platformu, insan kaynaklı olan hava kirliliği özelinde, kömür santrallerinden kaynaklanan hava kirliliği üzerine çalışmalar yürüten, birçok sivil toplum kuruluşunun ortak bir paydada birleştiği bir platform.

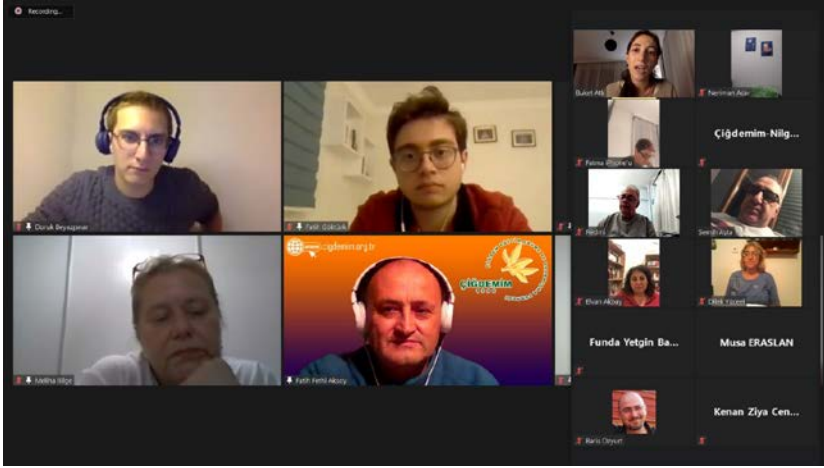

Hava kirliliğine sebep olan başlıca partiküller PM10 ve PM 2.5 denen, solunum yolundan vücudumuza giren ve ciddi zararları olan parçacıklardır. Türkiye, Avrupa Birliği standartlarına göre PM10'a bir sınır getirmiş olmasına rağmen çok daha küçük ve tehlikeli olan PM2.5'e henüz bir sınır getirmemiştir. PM10 ve PM 2.5, burun veya ağız aracılığıyla vücudumuza giren ve hemen hemen bütün vücut sistemlerimizi kötü etkileyen partiküllerdir. PM 10 daha büyük

olduğu için akciğerdeki alveollere yapışır ve oraya zarar verir. PM 2.5 ise alveollerden geçerek kana karışır. Bir kısım partiküller ise burun kılları dolayısıyla burunda kalıyor ve vücuda giremiyor. Yapılan araştırmalara göre hamile kadınların karınlarındaki embriyolarda dahi bu parçacıklar görülmektedir. Bu da bize, hava kirliliğine henüz doğmadan etkilenmeye başladığımızı göstermektedir.

Türkiye'deki durum dünyanın ve özellikle de gelişmekte olan ülkelerin durumlarından çok da farklı sayılmaz. Temiz Hava Hakkı Platformu'nun aktardığına göre ülkemizde 30 şehirde (18 milyon) hava verileri yok, olan şehirlerde de hava kirliliği verileri doğru verilmemektedir. Hava ölçüm istasyonları sadece PM10'u ölçüyor. Bu sebeple, daha tehlikeli olan PM 2.5'in verileri hakkında bilgi sahibi değiliz. havaizleme.gov.tr sitesine girerek bakanlık verileriyle hazırlanmış aktif hava kirliliği durumunu takip etme şansımızın var olduğunu öğrendik. Türkiye, AB limitlerini uygulamaya çalıştığını deklare etse de, ölçüm verilerine sahip 51 ilin %70'inin değerleri AB sınırlarının üstünde yer almakta,. İstanbulun hava kirliliği %41 iken Ankara'da bu durum %44 olarak kayıtlara geçmiş. PM 2.5 ölçüm istasyonları, ülkemizde AB projeleri tarafından desteklenen hibeler sayesinde kurulmaya başladı. Dünya Sağlık Örgütü'nün PM 2.5'i resmi olarak kanserojen ilan etmiş olmasına rağmen ülkemizde bu parçacığın verilerine erişimin hala net olmaması üzücü bir durum.

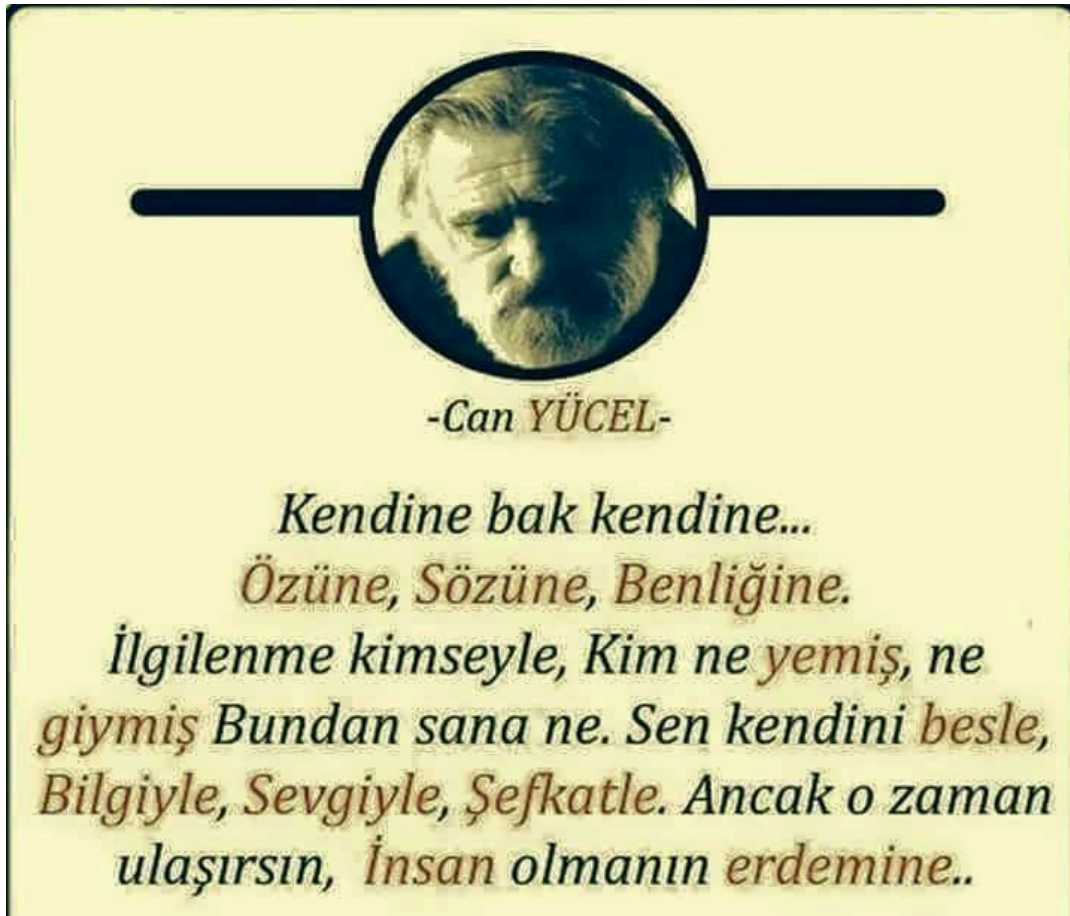
Temiz Hava Haktır Platformu ve birçok başka sivil hareket sonucunda ülkemizde değişimler yaşanmakta, havanın temizlenmesi için adımlar atılmaktadır. Buna verilebilecek en güzel örnek Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın, başkanlık sistemine geçildikten sonra ilk veto hakkını kömürlü termik santrale verilen filtresiz ve izinsiz çalışma hakkına karşı kullanmasıdır.

Bütün bunları ve daha fazlasını konuştuktan sonra sıra söyleşinin son kısmına, çözüm önerilerine geldi. Hava kirliliğini azaltmak ve farkındalık yaratmak için neler yapabileceğimiz hakkında konuşmaya başladık. Belediyelerin ölçüm istasyonu kurabileceklerini öğrendik. Herhangi bir santral, bina vb. yapımında sadece ÇED değil, sağlık etki raporunun da gerekliliğine vurgu yaptı Buket Hoca. Valilikler tarafından oluşturulan Temiz

Hava Eylem Planını öğrenmemiz gerektiğini fark ettik. Söyleşinin son kısmında sorular alındı ve cevaplar verildi. Birbirinden güzel soruların ve cevapların döndüğü söyleşi toplamda 1 buçuk saat civarı sürdü.

Buket Atlı ve Semih Ayta'ya paylaştıkları çok değerli bilgiler için, katılımcılara da söyleşimizi merak edip geldikleri ve çok güzel bir katılım gerçekleştirdikleri için teşekkür ediyorum. Sağlıkla, mutlulukla kalınız.

Çiğdem Eğitim, Çevre ve Dayanışma Derneği Çiğdemde Dört Mevsim Çiçek Konulu Fotoğraf Yarışması

ÇİĞDEM MAHALLESİ
MUHTARLIĞI

ÇİĞDEMİN ÇİÇEKLERİ

[YARIŞMA TAKVİMİ]

BAŞLANGIÇ TARİHİ
08.06.2020

SON KATILIM
15.05.2021

SEÇİCİ KURUL DEĞERLENDİRME
16.05.2021

SONUÇ BİLDİRİMİ
20.05.2021

[SEÇİCİ KURUL]

Fatih Fethi Aksoy Yönetim Kurulu Başkanı

Hasan Hüseyin Aslan Y.K Üyesi Çiğdem Mah. Muhtarı

Müjdem Demet Yücelgen Fotoğraf Sanatçısı

Tacettin Teymur Fotoğraf Sanatçısı

İbrahim Akalın Fotoğraf Sanatçısı

DETAYLI BİLGİ İÇİN
www.cigdemim.org.tr

Görseller
Tacettin Teymur

Yıl 1923, dünya büyük ekonomik buhranı yaşamaktadır. Cumhuriyetimizi kuranların önündeki en büyük sorun da ekonomidir. Her ülke kendi derdine çare aramakta, kimse kimseye yardım edecek durumda değildir... Yeni kurulan Cumhuriyetimizde ise ekonomi sıfırdır. Çünkü genç ülkemizde ne sanayi, ne altyapı, ne işçi sınıfı, ne de sermaye kesimi vardır.! Fakat Cumhuriyeti kuranlar, ekonomiyi hızla büyütmek zorundadır. Ama ortada, azınlıkların elindeki ticaret ve para dışında hiçbir şey yoktur.! Ülkede artık değer üretecek yerli sermaye de yoktur. Yani devletin kasası bomboş. Hazineye para sıfırdır....!!

Ekonomistlerin söylediği gibi, “ortada sömürülecek bir sınıf yoksa, artık değer de olamaz. Sistemin her zaman sömüreceği ve artık değeri alabileceği bir sınıfa ihtiyacı vardır. Oysa Anadolu’da bir avuç memur dışında, işçi sınıfı diye bir şey de yoktur. Cumhuriyeti kuranların ise, acilen artı değer yaratması gerekmektedir. O koşullarda katma değer yaratılabilecek tek kesim vardır ortalıkta, o da köylülerdir... Doğal olarak devlet de bu kesime yüklenmiş, köylünün ürettiklerinin fazlasına el koymuştur.!! Kurucuların çözmesi gereken acil kaynak ihtiyacı, böylece köylüler vergiye bağlanarak sağlanır...!

Camın, kumaşın, kâğıdın, porselenin, çimentonun, şekerin ve daha birçok temel ihtiyacın yurt dışından getirildiği cumhuriyetin ilk yıllarında, milli sanayimizi oluşturmak için gereken parayı temin etmek, işte böyle sıkıntılı bir yolla bulunur. Türkiye’de sanayi ve alt yapı, köylülerden aktarılan bu vergilerle kurulur. Ama bu uygulamanın sosyal maliyeti yani bedeli, maalesef Türkiye'nin kurucularına uzun yıllar ödetilmeye çalışıldı.!!!

Fakat ülkenin ihtiyacı olan bu zorunlu davranışı, köylüler kendilerine yapılan bir komplo olarak gördü... Bunu, Cumhuriyeti kuranların yaşam tarzlarına duyduğu düşmanlık olarak algıladı.! Diğer taraftan alınan bu vergiler yüzünden, kârları ve itibarları zedelenen kasaba eşrafı ise, tekke ve zaviyelerin kapatılmasını bahane edip, isyanlar çıkarıp, yapılan devrimleri sulandırıp, “bunlar kutsal dinimize karşı” diyerek, yıllarca merkezi yönetime karşı olmayı canlı tuttular.!

Yapılan bu vergi uygulamasına karşı olan köy ve kasaba eşrafının, yaşanan bu huzursuzluk sırasında kutsal dinimizi kullanması, birçok yerde dini kalkışma provaları haline getirilmiştir. Dolayısıyla köy ve kasabada yaşayan halkın kafası uzun yıllar bulandırılmıştır.!! Bu aşamada merkezi hükümetin de yanlış söylemler kullanması, başkaldıranların dini kullandıkları için değil, vergi alınmasına karşı çıktıkları için tutuklandığını söylemesi, doğal olarak halkın yanlış algılamasını güçlendirmiştir...

O günlerden bugüne kadar gelen söz konusu yanlış algılama, malum çevrelerce hep diri tutulmaya çalışılmış, Ankara “inançlı insanları dışlıyor” diye bir söylem, sürekli kafalarda işlenmiştir. Uzun dönemde bu söylem, Cumhuriyetimize büyük zarar vermiştir.! Bugün de söz konusu bu çirkin söylem, bazı çevrelerce kullanılmakta, maalesef geçmişteki din sömürüsü hala sürdürülmektedir.

Zaten son yıllara geldiğimizde, köyden ve kasabadan kente göçenlerin de bu algıyı sürdürdüğü, geçmişteki bu yönlendirmelerin yandaşı kasabalı bezirgânlarla birlikte, kutsal dinimizi sömürmeye devam ettikleri çok açıktır.! Aslında onları kızdıranın şey vergiler olmasına karşın, bunu hiçbir zaman açık etmemişler, hep dini kullanmışlardır.!

Gelelim Atatürk’ün yaptıklarına, o yılların özelliklerine ve yaşadığı süreye. 1923-1938 yılları arasındaki 15 yıllık süreye, yani iki dünya savaşı arasındaki döneme. O günlerde dünyamız, bugünden daha fakirdir. O yüzden emperyalist güçler, çıkarları doğrultusunda sağa sola saldırmaktadır.!! Türkiye ise onlardan daha fakirdir! Yerli sermaye ise, bugünkü gibi semirmiş ve gelişmiş değildir. Ülke İstiklal Savaşı’ndan daha yeni çıkmış, sadece ekonomide değil, her konuda yapısal değişimlerin yapıldığı günler yaşanmaktadır. Kafalar, harfler, kıyafetler, hukuk sistemi, eğitim sistemi ve diğerleri hep değişmektedir...

Mustafa Kemal Atatürk yola çıkarken, Türkiye'nin nüfusu 13 milyondur. Bunun yaklaşık 3 milyonu aktifti. Geriye kalan yüzde 90'ını ise tarımla uğraşıyordu. Kişi başına milli gelir 59 dolardı!!! Sermaye ve istihdamda Türklerin payı, sadece yüzde 15 idi. Geriye kalanı yabancıya ya da ülkedeki azınlıklara aitti.! Tarıma bağlı yüzde 90'ının zihniyeti ise, kadcılık, kanaatkârlık, tevekkül, yaşam seviyesini yükseltmeye gayret etmeme gibi alışkanlıkla, yani bir lokma bir hırka mantığıyla yaşama ve her şeyi öbür dünyadaki hayata bağlama düşüncesiyle dolu idi.!!

Bunu gören Atatürk, kanaatkârlığı benimseyen inancı, mantığa dayanmayan gelenekleri ve hurafeleri değiştirmek için çabaladı... Ama malum çevreler, O'nun bu iyi niyetini hep yanlış yorumladı ve kendi çıkarları doğrultusunda kullandı... Dolayısıyla vatandaşın aklını bulandırdılar.! Yoksa Mustafa Kemal Atatürk, dini bütün ve Türk olmaktan onur duyan biriydi. Zaten bu düşüncelerle devrimlerini başlatmıştı...

Özel sektörün hem sermaye hem de tecrübe yetersizliği yüzünden, büyümeyi o günün koşullarında başaramayacağı anlaşılınca, 1933 yılı başında devletçilik devreye girdi. 1933-1938 yılları arasında halktan toplanan vergilerle, ciddi bir plan çerçevesinde şeker, mensucat, demir-çelik, kömür, kimya, seramik, çimento, cam ve kâğıt sanayileri hayata geçirildi...

Ama ne acıdır ki, yukarıda yazılı bedelleri ödeyerek temin edilen paralarla yaratılan söz konusu sanayimiz, gün geldi haraç mezat satıldı maalesef!! Genç Cumhuriyetin yarattığı her şey, silindi, süpürüldü.! İnanılır gibi değil ama maalesef, nice sıkıntıyla toplanan o paralar çarçur edildi.! Uçup gitti...

* * *

Yazımı, o dönemde Atatürk'ün yaşadığı ve müdahale ettiği muhteşem bir olayı sizlere aktararak bitirmek istiyorum.

Atatürk, dinlenmek için gittiği Florya Köşkü'nden, şoförü ile Küçükçekmece'ye doğru giderken, tarlasında sabanla çift süren bir çiftçi görür. Ama çiftçinin sabanında koşulu olan öküzün yanında, koşulu bir de merkep vardır. Şoförüne;

- Arabayı durdur,

Arabadan iner. Tarlaya doğru yürür. Çiftçi kendisine doğru geleni görmüştür. Sabanında koşulu olan öküzü ve merkebi durdurur. Atatürk çiftçinin yanına gelince,

- Kolay gelsin ağa,

Köylü;

- Sağ olasın Bey. Hoşgeldin.

- Hoş bulduk Ağa. Yoldan geçerken dikkatimi çekti. Öküzün yanına merkep koşmuşsun. Hiç öküzün yanına merkep koşulur mu? Bunlar denk değil,

Köylünün canı sıkındır. Biraz da alınmıştır. Bezgin bir ses tonuyla;

- Merkeple öküzün yan yana koşulmayacağını ben bilmiyom mu sanıyon Bey? Bunu bana mı söylüyon?

- Kime söylemeliyim Ağa?

- Sen bunu var git vergi memuruna söyle.

- Vergi memuruna mı?

- He ya.! Bu sene ürünüm kıt oldu.! Vergi borcumu ödeyemedim.! Dört gün önce vergi memurları öküzün eşini "Vergi borcunu karşılar" diyerek alıp götürdüler. Sattılar.! Benim öküzün eşi, sizin gibi beylerin sofrasına et, sucuk oldu Bey.!

Atatürk sinirlenmiştir. Alışkanlığı gereği kaşlarını çatır. Onun bu halini gören köylü;

- Bana niye kaş çatıyon Bey. Yalan söylediyimi mi sanıyon? Sana ne söylediysem hepsi doğru. Ben Küçükçekmece köyündenim, istersen muhtara sor.

- Neden Kaymakam Bey'e gidip durumu anlatmadın Ağa?

- Gittim Bey.

Köylü duraksamıştır. Bunu anlayan Atatürk, devam eder.

- Kaymakam ne dedi?

- Git borcunu öde dedi.

- Sen de Vali Bey'in yanına gitseydin. Köylü bir süre Atatürk'e baktıktan sonra, konuşmasına devam eder;

- Sen valinin yanına hiç gitmemişsin Bey. Halinden belli oluyor...

- Halimden belli mi oluyor?

- He ya.! Hem gitseydin bilirdin.

- Neyi bilirdim?

- Kapıdaki jandarmaların, adamı içeri komadığını Bey.

- Başvekil İsmet Paşa'ya telgraf çekip, durumu niye izah etmedin? Köylü gülümseyerek;

- İnsanı güldürme Bey. Başvekilin kulağı az duyar diyola...

Atatürk kızmıştır.

- Peki, o zaman niye Gazi Paşa'ya telgraf çekmedin?

- Onun işi de başından aşkın diyola. Hem sen zenginsin. Tomofilin de var. Bunları heç duymadın mı?

Atatürk cüzdanından elli lira çıkarır.

- Bunu kabul et Ağa. Öküzün yanına eş alırsın,

Elleri titreyen köylünün, elini sıkarak. Yanından ayrılır. Arabasına binip Florya köşküne döner. Başbakan İsmet İnönü'ye şu telgrafı çeker. Derhal Heyeti Vekile'yi (yani Bakanlar Kurulunu) topla, İstanbul'a gel.

Başbakan başkanlığında Bakanlar Kurulu Florya Köşkü'ne gelir. Atatürk şoförünü, köylüyü alıp gelmesi için yollamıştır. Arabanın içinde sıra sıra dizilmiş jandarmaların arasından Florya Köşkü'ne gelen köylü, "Eyvah ben ne yaptım" diye için için dövünmektedir. Kendisini kapıda karşılayan şık giyimli bir beyefendi nazik bir sesle, "Beni takip edin efendim" deyince, içi biraz rahatlasa da yine de çok korkmuştur. Adamı takip ederek büyük bir toplantı salonuna girerler. Salon kalabalıktır. Ortada büyük bir masa, etrafında sandalyelere oturmuş şık giyimli insanlar ile ayakta duran iki kişi vardır. Gözleri kararmış, ayakları bedenini taşımakta zorlanmaktadır. Heyecandan kalbi fırlayacak gibidir. Tanıdık bir ses duyar.

"Hoş geldin ağa. Gel yerin burada" diyen Atatürk, sağ yanında ki boş sandalyeyi işaret eder. Köylü zorlanarak yürür ve yığılırcasına sandalyeye oturur. Onun durumunu anlayan Atatürk;

- Sakin ol Ağa, Korkacak bir şey yok.

- Sağol Bey. Sağol.!!

Köylünün soluklanmasını ve rahatlamasını bekleyen Atatürk;

- Seni buraya niye çağırdım biliyor musun Ağa?

- Hayır Bey, bilmiyom.!

- Dün bana anlattıklarını, bugün buradakilere anlatmanı istiyorum. Ama bir tek kelimesini bile atlamadan eksiksiz anlat. Haydi başla anlatmaya, seni dinliyoruz.

Köylü başından geçenleri bir bir anlatır. Köylünün söylediklerinin eksik olanlarını da Atatürk tamamlar. Köylünün konuşması bitince Atatürk, masada oturanları teker teker tanıtır. Sonra ayağa kalkar ve elini masaya sertçe vurarak;

- Beyler, ben çiftçinin koşumluk hayvanını sattıran kanun istemiyorum. Ben çiftçinin tohumluk buğdayını sattıran kanun istemiyorum. Ben çiftçinin tarım aletini, sağmılık hayvanını sattıran kanun istemiyorum. Ankara'ya dönecek ve bu işi hemen halledeceksiniz,

Bu olaydan sonra, aşağıdaki metin hazırlanıp yasalaştırılır.

İcra İflas Kanunu, madde 82/4 : Borçlu çiftçi ise, kendisinin ve ailesinin geçimi için zorunlu olan arazi ve çift hayvanları ve nakil vasıtaları ve diğer teferruatı ve tarım aletleri haczedilemez...

Pandispanya

Malzemeler:

- 1 bardak ölçüsü = 200 ml
- 4 adet yumurta
- 1 su bardağı toz şeker
- Yarım çay bardağından biraz az ılık su
- 2 paket kabartma tozu
- 1 paket şekerli vanilin ya da 1 damla vanilya özütü
- 1 su bardağı tepeleme + 1 su bardağından 2 parmak eksik un
- 1 fiske tuz

Yumurtanın beyazı ve sarısını ayırın. Sarısını toz şekerle krema haline gelene kadar çırpın ve ılık suyu ilave edip çırpıma devam edin. Vanilya ve kabartma tozunu da ilave ettikten sonra unu havadan eleyerek ilave edin ve tahta bir kaşıkla iyice karıştırın. Ayrı bir kaptan yumurtanın beyazını bir fiske tuzla kar haline gelene kadar yüksek devirde çırpın ancak yumurta beyazına yumurta sarısı ve su karışmamasına çok dikkat etmelisiniz. Önceden yaptığınız kek karışımına ilave edip tahta kaşıkla karıştırarak alt tabanına ve kenarına fırın kağıdı yerleştirdiğiniz, yaklaşık 18 cm çapında kelepçeli kek kalıbına dökün ve kek kalıbını hafif hafif tezgaha bir kaç defa vurun ki içindeki hava kabarcıkları yukarı çıksın. Pandispanyayı önceden ısıtılmış 150 derecede yaklaşık 30-35 dk pişirirken fırının bir köşesine su dolu bir kase koyun. Bu işlem kekin daha yumuşak ve daha güzel olmasını sağlayacaktır. Pandispanyanın üzeri iyice kızarana kadar pişirin. Kekinizin piştiğinden emin olmadan fırının kapağını açmayın. Bu aşamada kürdan testi uygulayabilirsiniz. Fırınınızı kapattıktan sonra bir süreliğine kekinizi fırının kapağı açık şekilde fırında bekletmelisiniz ki, kek hacmini korusun. Sıcaklığı çıkana kadar beklettiğiniz pandispanyayı soğuduktan sonra eşit şekilde 3 ya 4 eşit parçaya bölerek kullanacağız. Dikkat edeceğimiz nokta; pandispanyanın tabanı, yaş pastamızın en üst katmanını oluşturacak.

İç pastası kreması

Malzemeler:

- 6 su bardağı süt
- 3 adet yumurta
- 3 yemek kaşığı nişasta (buğday ya da mısır)
- 6.5 yemek kaşığı un
- 7 yemek kaşığı toz şeker
- 3 yemek kaşığı tereyağı
- 3 çay kaşığı şekerli vanilin
- 30 gr beyaz çikolata

Yumurtayı, kremayı pişireceğiniz tencereye kırın. Üzerine öncelikle şekeri ekleyip mikser ile çırpın ardından un ve nişastayı ekleyip çırpıma devam edin. Sütü de ilave edip iyice karıştırın. Tencereyi ocağa alıp orta ateşte sürekli karıştırarak kıvamı koyulaşana kadar pişirin. Kıvamı koyulaşıp kaynamaya başlayınca ocağın altını kısın. Beyaz çikolata ve tereyağını ekleyin ve soğumaya bırakın. Üstünün kabuk

tutmaması için kullanıncaya dek kremanın üzerini tamamen kaplayacak şekilde buzdolabı poşeti veya streç film ile kapatın. Soğuyana dek sık sık karıştırmayı ihmal etmeyin.

Kaplama için

Malzemeler:

Arzu ettiğiniz renklerde şeker hamuru

İç malzeme:

Arzu ettiğiniz meyveler (muz, çilek)

Çikolata parçaları

Fındık, Fıstık

Bisküvi parçaları kullanabilirsiniz.

Yapılışı:

Pandispanyayı 3 ya da 4 eşit parçaya ayırarak kesiyoruz. Pandispanyanın en altı yaş pastanın üzerini oluşturacak. Kek aralarını bol süt ile ıslatıyoruz. Ardından sıralama bir kat kek, krema, iç malzeme ve tekrar krema olacak şekilde katlarımızı oluşturuyoruz. Yaş pastanın çevresine ve üstüne de şeker hamurunun yapışabilmesi için kremadan ince bir tabaka sürüyoruz. Ardından şeker hamurunu yoğurup merdane yardımı ile incecik açıyoruz ve yaş pastamızı kaplıyoruz. Arzu ettiğiniz renklerde şeker hamuru kullanarak istediğiniz figürleri oluşturabilir ve pasta süslemenizde kullanabilirsiniz. Aynı zamanda süslemelerinizde jelibon, çikolata, meyve ya da kurabiye de kullanabilirsiniz. Şimdiden afiyet olsun.

HARF DEVRİMİ - 1 Kasım 1928

Türkçenin zengin ve ulusal bir dil olmasını sağlandı.

Devrimin 92. yıldönümünde Mustafa Kemal Atatürk'ü saygıyla anıyoruz.

(Bir mahalle monografisi denemesi: Çığdemim Derneği örneğinde kurumsal yapı ve toplumsal etki analizi raporundan)

Modern dünyayla birlikte, mahalle kültürü kavramı önemini yitirmiş ve bireyler, yaşadıkları mahalleleriyle alakalı sorunların göz ardı edilmesiyle karar alma mekanizmalarından uzak bırakılmıştır. Bu durum, mahalle içerisindeki ilişkileri güçsüzleştirmiş ve mahalledeki organizasyon ve katılımı kötü yönde etkilemiştir. Mahalle temelinde kurulan sivil toplum örgütleri sayesinde bu güçsüzleşen kültür yeniden güçlenmeye başlamış ve mahalle sakinleri, sorunları göz ardı etmek yerine bu sorunların çözümüne dahil olmak için adım atmaya başlamıştır. Araştırma, sivil toplum kuruluşlarından Çığdemim'in mahallenin örgütlenmesine ve mahalledeki demokrasiye katkısı ve katılım üzerindeki etkisini incelemektedir. Dernek, oluşturduğu faaliyet ve projeler sayesinde zaman içinde üye sayısını artırmış ve yerel örgütlenmeyi sağlayarak yerel demokrasiye olumlu etkisini göstermiştir. Gönüllülük temelli olan bu dernek, mahalle içi demokrasiyi güçlendirmiş ve sorunların çözümüne katılım sayısını artırmıştır.

METODOLOJİ VE SINIRLAMALAR

Araştırma, mahalle örgütlenmesini güçlendirerek ve katılımı artırarak Çığdemim Derneği'nin mahalle içi demokrasiye etkisi olup olmadığını ölçmeye çalışıyor. Çığdemim Derneği'nin amaçlarına, faaliyetlerine ve komşuluk ilişkilerine dikkat edilmiş, aynı zamanda derneğin muhtarla ilişkisi de incelenmeye çalışılmıştır. Araştırma sırasında tespit edilen sorulara cevap bulmak için dernek başkanı ile görüşme yapılmış ve dernek bilgileri ve faaliyetlere dayalı olarak literatür taraması yapılmıştır. Dünya çapında yaşanan ve günlük yaşamı kısıtlayan Kovid-19, araştırma sürecini de etkilemiştir. Kısıtlama nedeniyle mahalleliyle ve dernek ile yüz yüze görüşme yapılamamıştır. Derneğin yerel demokrasi ve katılım üzerindeki etkileri mahalle sakinleri ile görüşülerek incelenememiştir.

Günümüzde yerel yönetimler, avantajları ile birlikte birçok sorunu da beraberinde getirmiş, demokratik nitelikleri yetersiz kalmış, bu da yetersiz karar alma ve yetersiz halk katılımına yol açmıştır. Yerel yönetimlere demokratik karakter kazandırmanın yollarından biri de halkın katılımı yollarının işleyişini artırmaktır. Modernleşen dünya, insanların toplu yaşama ihtiyaçları nedeniyle demokrasinin anlamını sürekli değiştirmiş ve kentleşmenin artmasıyla tam anlamıyla temsili bir demokrasi başlamıştır. Katılımcı sayısının, kararların karmaşıklığının ve çeşitliliğin artmasıyla "Katılımcı" olarak tanımlanan demokrasi, yavaş yavaş "temsili" demokrasiye dönüşmüştür (Şahnagil, 2019). Temsili demokrasilerde halkın sesi olacak ve yönetime baskı yapacak bir kuruma ihtiyaç vardır. Bu nedenle, temsilcinin menfaatleri ile toplumsal menfaatlerin zaman zaman örtüşmemesi ve eğitim / iletişim alanındaki teknolojik gelişmelerin farkında olan kitlelerin istekliliklerinin artması bunu tersine çevirmiştir. 21. yüzyıldaki trend ile yeni bir şekil alan katılımcı demokrasi ağırlık kazanmıştır (Şahnagil, 2019). Günümüzde yeni yönetim anlayışına bağlı olarak oy verme eylemi temsili demokraside tek katılım aracı olma özelliğini yitirmiş, vatandaşların siyasi ve sosyal hayata aktif katılımını sağlayacak demokrasi anlayışı ağır basmaya başlamıştır. Özel sektör, sivil toplum kuruluşları ve diğer sosyal örgütleri içeren çok aktörlü bir demokrasi ile geniş bir katılım anlayışı, yeni katılım kanallarının geliştirilmesi ve vatandaşların doğrudan sürece dahil edilmesi hedeflenmektedir (Bulut, 1999). Sivil toplum örgütleri bu sebeple ortaya çıkmıştır. Sivil toplum örgütlerinin kurulmasının amacı, yönetim ile kamu arasında bir kontrol mekanizması oluşturmaktır. Sivil toplum kuruluşlarının (STK) rolü, seçilmişlerin ve / veya kamu kurumlarının yerini almak değil, onları desteklemek ve iyileştirmek için katılımcı bir anlayışla sorgulamaktır (Ardügen, 2016). 42 STK, siyasi otoritenin baskısından bağımsız, devlete karşı özerkliğe sahip, kamusal alanda etkisi olabilen kolektif girişimler olarak tanımlanmaktadır. Elbette bu kuruluşlar mevcut haklardan yararlanırken bu hak alanlarını da genişletmeye çalışacaklardır. Bu durumda kamusal alan sadece bir devlet alanı değil, herkes için bir alan haline getirilmeye çalışılacaktır. Katılımcı demokraside, bireyin özne olma ve tek bir birey olarak kendisine yeni yaşam kalıpları açma güdülerini gerçekleştirmesi beklenemez. Bireyler, benzer istekleri organize etmek için bir araya gelerek veya küçük bir kamusal alan düzenleyerek yeteneklerini artırmaya çalışacaklar. Bu amaç, sivil toplum kuruluşlarının oluşumunda önemli bir rol oynamaktadır. Katılımcı demokrasi ve STK'lar, toplumdaki bireylerin siyasi partilere girip kamu öznesi haline gelmesini tek yol olmaktan çıkararak bireylerin yaşamlarına yeni anlamlar katmasının yolunu açmıştır (Şahnagil, 2019). Bir bireyin böyle bir kamusal konunun oluşumuna katılması, yeni sosyal

çevreler açacak, bireyin çevresine ihtiyaç duyuma ve faydalı olma duygusu gelişecek, içinde yaşadığı topluma aidiyet duygusu artacaktır. Kısaca, bireylerin yaşamdan duyduğu memnuniyet artar. STK'ların bu tür temelleri aynı zamanda onların ayırt edici özelliklerini de belirler. Gönüllülük ve özel alandan fedakarlık STK'ların en önemli özellikleri arasında yer alır ve toplumdaki bireyler, parasal veya geçici özel alanlarından feragat ederler. Hiç kimse sivil toplum kuruluşlarında yer almaya zorlanamaz. STK'lar sosyal faydaya katkıda bulunmaya çalışırlar. Bu nedenle, başkaları üzerinde güç kurma arayışı içinde değildirler ve faaliyetleri bireyleri zorlamaya dayanmamaktadır. Katılımcı toplumun bu yeni ve bağımsız aktörlerinin farklı konularda işbirliği yapması gerekebilir ve kuracakları ilişkiler, eşit bireyler veya yatay ilişkiler arasındaki ortaklıklardır. STK'lar tıpkı devlet gibi demokrasinin kalitesini de aktarma işlevini üstleniyorlar. Bu sebeple, STK'ların başarısı büyük ölçüde aktif vatandaşların toplumda eğitilmiş olmasına bağlıdır (Bulut, 1999). Gönüllülük, bir sosyal girişim, bir sivil toplum kuruluşu veya gönüllü katılımı mümkün kılan yasal, kurumsal yapılar içerisinde olayların doğru olduğu ve genel yaşam kalitesini artırmak için yapılması gerektiği inancı olarak tanımlanabilir. Maddi bir yanıt veya başka bir çıkar beklentisi beklemeden, birey kamuya hizmet etmeyi amaçlar. Gönüllüler günlük yaşamın pek çok alanında çeşitli görevler üstlenirler. Bunlar arasında toplum ve insanlar, sağlık ve eğitim, spor, çevre koruma, sosyal hizmetler ve yardımlar, kütüphane, park, trafik, kültür, yaşlılara yardım, kadın, çocuk, özürü ve yoksullara yardım sayılabilir (Palabıyık, 2011). Bu bağlamda gönüllüler ve gönüllü kuruluşlar demokratik toplumların işleyişini sağlamakla yükümlüdür. Bununla birlikte gönüllülük, modern toplumlarda kısıtlı zaman içinde gerçekleşir. Ücretli çalışma saatleri arttıkça gönüllülük için ayrılan süre azalmaktadır. Yarı zamanlı çalışanların, tam zamanlı çalışanlara göre daha fazla gönüllü faaliyete katıldığı görülmektedir. İnsanlar erken ergenlikten orta yaşlara doğru ilerledikçe, kapasiteleri artarak daha gönüllü hale gelebilirler (Palabıyık, 2011). Bir anlamda, gönüllü kuruluşların egemen olduğu sivil toplumun ayırt edici özelliğinin gönüllü katılım olduğu söylenebilir. Benzer araştırmalar incelendiğinde, üye olduğu topluma aidiyeti ve siyasi ilgisi yüksek olan vatandaşlar arasında gönüllü katılımın daha yaygın olduğu anlaşılmaktadır. Ayrıca manevi haz, sosyal prestij, sivil toplum kuruluşlarıyla daha kolay ve etkili ilişkilerin kurulması, mahalle ve aile ölçeğinde güçlü sosyal ağ bağlarının varlığı, güçlü insan ve kültür sermayesi ile gönüllülük arasındaki yakın ilişki ortaya konmaktadır. Kentsel açıdan bakıldığında mahalleler en küçük idari birim olarak kabul edilmektedir. Bu açıdan mahalle, bir kentin en küçük fiziksel yerleşim tasarımıdır. Bu tasarım toplumdan topluma değişmektedir. Sosyal anlamda komşuluk, komşuluk ilişkilerine dayanan birincil ilişkiler alanıdır. Geleneksel şehirlerde mahalle, mekanın kimliğinin oluşum ve gösterge alanıdır. İnsanlar mahallelerinin kültürünü içselleştirerek bireysel bir kimlik kazanır ve bu kimliğin kentsel yaşamda kendine özgü bir özelliği vardır (Akalin, 2016). Osmanlı kentlerinde her birey yaşadığı mahallenin kimliği ile anılır. Osmanlı İmparatorluğu'nda mahalle kapalı ve açık alandan oluşan bir yerleşim ve yaşam alanıydı. Bu bağlamda her birey yaşadığı mahallenin kimliğinin somut bir taşıyıcısıydı. Mahalleler homojen bireylerden oluşuyordu; Yabancılaşmaya ve yabancılara kapalı koruyucu bir yapısı vardı (Çılgın & Yirmibeşoğlu, 2019). Sanayileşme sürecinde yer kimliği ve mikro aidiyet bilinci yavaş yavaş silinmeye başlamış; Sadece sanayi kentlerinde yaşamak ve var olmak önemli hale gelmiştir. Mahalleler geleneksel kimliklerini yitirmiş ve heterojen alanlara dönüşmüştür. Herkese ve her şeye açık, kontrolsüz alanlara dönüşen mahalleler, koruyucu ve güven verici özelliklerini kaybetmiştir. Günümüz mahallelerinin yapısal özelliklerini tanımlarken sosyal ilişkiler üzerinden yapılan tanımlamalar mahalle tanımından uzaklaşmaktadır. Bunun sebebi, yüz yüze ilişkilerin artık yerini daha uzak ve ihtiyaç odaklı bir ilişki ağına bırakıyor olmasıdır. 43

Ne yazık ki Osmanlı'dan devralınan mahalle kültürü günümüz koşullarında sürdürülememiştir. Mahalle, bir yaşam tarzından bir sığınağa dönüşmüştür. Aslında, mahalleler, bu işlevden hızla uzaklaşmış ve konaklama birimlerine dönüşmüştür (Akalin, 2016). Ancak, mahallelerin sunduğu yüz yüze ilişki fırsatı katılımcı demokrasinin gerçekleşmesi için önemlidir çünkü insanların bireysel çıkarlardan çok topluma iyi çözümler talep etmelerini sağlamaktadır. Mahalle yönetimleri, mahalle sakinlerinin yaşadıkları çevreye ve mahalleye aidiyet duygusunun gelişmesinde önemli rol oynamaktadır.

Sosyal ve politik farkındalık, demokratik toplumların temel taşı olan mahalleler düzeyinde başlar. Mahalli demokratik bir yönetimin kurulması ve yönetilmesi için mahalle düzeyinde siyasi güç ve idari mekanizmalardan bağımsız bir yapının geliştirilmesi ve bu yapının mahalle halkının taleplerini yerine getirmesi önemlidir. Genel olarak, yerel yönetimler veya şehir konseyleri, demokratikleşme için gerekli vatandaş katılımını sağlamaktan uzaktır. Yerel düzeyde vatandaş katılımını sağlayabilecek küçük ölçekli birimlere ihtiyaç vardır. Bölgeye özgü sorunlara doğru çözümler sunmak, bu çözümleri benimsemek ve bu çözümlere sosyal destek bulmak, en küçük ölçekli katılım fırsatları ile mümkündür (Şahnağil, 2019).

Yerel yönetimlerin en küçük halkasını oluşturan mahalleler, hem halka yakın olmaları hem de katılımcı mekanizmaları uygulayabilen birimler olmaları açısından önemlidir. Halk, latılımcı, açık ve demokratik yapılar ile dilek, şikayet ve taleplerini dile getirerek, yerel yönetimin karar, uygulama ve planlarına doğrudan katkı sunar. Çoğulculuk, şeffaflık ve katılımcılık temelinde faaliyet gösteren sivil toplum kuruluşları, bireylerin kendilerini ifade etme ve demokrasiyi gerçekleştirme alanıdır (Argüden, 2016). Mahalle dernekleri/konseyleri, mahalle ile ilgili genel sorunları tartışarak, çözüm ve araçlar geliştirerek mahalle içi demokrasinin oluşumunu sağlar. Mahalle dernekleri, mahalle sakinlerinin isteklerinin en kolay şekilde ifade edilebildiği yapılar haline gelmeye başlamaktadır.

BULGU VE SONUÇLAR

Çiğdem mahallesi, Ankara'nın güneyinde, Konya yolu üzerinde bulunan yüksek katlı binaların olduğu bir mahalledir. Çiğdemim Derneği, yeni kurulan bu mahallenin mahallenin altyapı sorunlarının çözümü, eğitim, sağlık tesislerinin kurulması gibi konularda mahallenin ilk seçilmiş muhtarına destek olmak amacıyla 1996 yılında 14 kişi tarafından kurulmuştur. Gönüllü ve katılımcı bir şekilde, Çiğdem Mahallesi ve sakinlerinin gelişimine her açıdan katkı sağlayacak ve yaşam kalitesini artıracak hizmetler sunma misyonuyla çalışmalarına başlayan dernek, kendini bağımsız, tarafsız ve gönüllü olarak tanımlamaktadır. Unutulan komşuluk ilişkilerini güçlendirmek için etkinlikler düzenleyerek insanlarla tanışmayı ve mahalle kültürünü ortaya çıkarmayı hedefleyen dernek, hala mahalle sakinleri ile çalışmalarını sürdürdüğünü dile getirmektedir. Dernek faaliyetleri kültürel, sanatsal, sosyal eğitimlerin ve etkinliklerin olduğu birçok alana yayılmıştır. Dernek, faaliyetleri ve projeleri sayesinde mahalle sakinlerine birçok alanda iş yapma imkanı sağlamıştır. Derneğin en üst karar organı Genel Kuruldur ve kurul, dernek toplantılarında önemli kararlar alır. Dernek, üyelerin de katılımı sınırlandırmamak için yılda iki kez üye istişare toplantısı yaparak üyelerin görüş ve önerilerini değerlendirmektedir. Karar verme sürecinde; ilgili kurum ve kuruluşlara yapılan başvurular, imza kampanyaları, lobi çalışmaları, basın açıklamaları, Belediye Meclisi gündem ve kararlarının takibi, sosyal medyadan kampanyalar ve referandum yöntemleriyle dilekçeler kullanan dernek, karar alım sürecine mahalle sakinlerinin de katılımını artırmayı hedeflemektedir. Dernek başkanına göre mahalleyle ilgili sorunların sadece yönetim kurulu üyeleri ve genel kurul ile çözülmesi mümkün değildir. Derneğin temel amacı, sorunların çözümünde birlikte hareket etmektir. Bu bağlamda muhtarla birlikte çalışarak, sorunları çözebilecek kişi ve kurumlar üzerinde baskı oluşturulmakta ve sorunların çözümüne ulaşılmaktadır. Mahalle sakinlerinin soru ve sorunları derneğe doğrudan, muhtar aracılığıyla veya derneğin oluşturduğu mail grubu aracılığıyla iletilir. İletilen bu sorunlar daha sonra derneğin geniş yönetim kurulunda tartışılır. Yapılan soru-cevaplar ışığında, var olan bir sorunu daha iyi anlayan dernek, bu sorunu kendi içinde çözebilecekse mahallelilere aktarmayı gerekli görmemektedir. Dernek kendi içinde çözüm üretmezse, sorunlar mail grubundaki kişilerle paylaşılır ve çözüm fikirleri alınır. Alınan fikirler mümkünse daha sonra değerlendirilir. Üyeler, genel kurul ve tanışma toplantılarında görüşlerini açıklama imkanına sahiptir. Bu noktada üye olmayan sakinlerin dernek ile ilişkisi dikkat çekmektedir. Yukarıda bahsedildiği gibi, derneğe üye olmayanlar da mail grubuna katılabilir. Bunun dışında derneğin sürdürdüğü öneri formu çalışmaları ile görüş ve öneriler toplanmaya çalışılır. Zaman zaman paylaşılan formun mahalle sakinleri tarafından cevaplanması beklenmektedir. Ayrıca anketler, kişilerin sorunlarını ifade etmek için kullanabilecekleri yöntemlerden biridir. Mahalle sakinlerinin çözüm aşamasına dahil olup olmadığı sorusuna PTT örneği üzerinden cevap verilmiştir. Dernek tarafından, PTT şubesi açılması için bir dilekçe yazılmış, bunun üstüne Çiğdem Mahallesi'ne 500 Metre mesafedeki 100. yılda PTT olduğu gerekçesiyle yetkililer tarafından Çiğdem'de bir şube daha açılmaması kararı alınmıştır. Mesafenin 3 km olduğunu ve ulaşım sıkıntısı yaşandığını belirten dernek üyeleri, şubeye uygun yer belirleyerek PTT şubesini açmayı başarmıştır. Daha sonra kapatılmaya çalışılan şube, dernek üyeleri tarafından bloke edilmeye çalışılmış ancak sonuç alınamamıştır. Bunun sonucunda dernek, mahalle sakinlerinden yardım almış ve PTT genel müdürünü tanıyan bir mahalle sakini aracılığıyla sorunu istediği gibi çözmüştür. Bu örnek, mahallelilerin derneğe üye olmasalar bile derneğin belirlediği sorunlara yardım ettiklerini göstermektedir. Bu noktada mahalledeki çoğu insan için önemli olan bir konunun dernek dışı bir mahalle sakini tarafından çözülmesi, mahalle kültürünün ve gönüllülük fikrinin arttığını göstermektedir. Ancak bu örnekte söz konusu katılım olgusunun ve demokratik yollarla gerçekleştirilen yerel örgütlenmenin tam anlamıyla anlaşılamayacağını söyleyebiliriz. Mahalle bazında oluşturulan bu sivil toplum örgütü faaliyetler ve projeler oluşturarak örgütlenmeye destek olmaya ve katılımı artırmaya çalışmaktadır. Dernek, tüm faaliyetlerinde bunu yapmaya çalışmanın yanı sıra yılda iki kez tüm üyelerin katılımına açık danışma kurulu toplantıları düzenlemektedir. Derneğin bazı faaliyetlerinde muhtarın da kurumla birlikte hareket ettiğini görüyoruz. Muhtarın, apartman ve site yöneticileri ile yaptığı görüşmeler

buna bir örnektir. Mahallenin organizasyonu için dernek, mahallede bulunan kurum / kuruluşlarla periyodik ziyaretler yapmaktadır. Yürütülen faaliyetler yerel demokrasinin ve katılımın gelişmesini sağlamaktadır. Mahalle sakinlerini katılım süreçleri hakkında bilgilendirmek ve bilinçlendirmek adına bu kişilerle sohbetler yapılmaktadır. Dernek, her dönem muhtar adaylarını mahalle sakinlerine tanıtmak için toplantılar düzenlemekte ve yerel seçimler öncesinde belediye başkan adaylarını davet ederek mahalle sakinleriyle buluşturmak için etkinlikler planlamaktadır. Bu noktada muhtarlık kurumunun önemi göz ardı edilmemelidir. İdari yapıda geleneksel rolünü kaybetmek istemeyen muhtarların mahallede rakip bir yapı olarak görülmemeleri için bu kişilerin organizasyon yapısının bir bileşeni olduklarının hatırlanması çok önemlidir. Çiğdemim Derneği, muhtarın mahalle sakinlerinin sorunlarına çözüm bulmasına destek olmak amacıyla ilk muhtarlık döneminde kurulmuştur. Muhtar ve dernek ilişkisi bu yüzden önemlidir. Daha sonraki dönemlerde dernek ile muhtar arasındaki ilişkide sorunlar yaşanmıştır ve bu nedenle Çiğdemim Derneği bir muhtar adayının dernek içinden çıkarılması fikrini öne sürmüştür. Mahallede genişleyen ve sesini duyurma konusunda güçlenen dernek, mahalle teşkilatının mahalle içi demokrasiye etkisini kullanarak muhtar adaylarının seçiminde etkili olmuştur. Dernek başkanı, son iki dönemdir muhtarlar ile dernek arasındaki ilişkilerde bir sorun olmadığını söylemektedir. Muhtarın dernek üyesi olması mahallede katılımcılığın da artmasını sağlamıştır. Dernek başkanı, mahallede yaşayan her bireyin dernek hakkında aynı fikirde olmadığını belirtmiştir. Derneğe karşı olan kişilerin bu fikirlerinin nedeni belli olmamakla birlikte derneği yeterince tanımadıkları için bu fikirde oldukları düşünülmektedir. Dernek yerine resmi kurum olarak gördükleri muhtar ile iletişime geçmek isteyenler, muhtarın da dernek üyesi olması dolayısıyla derneğe tanıtılmaktadır. Dernek dosyalarının mahalle sakinlerine muhtar tarafından verilmesi derneğe katılımın artırılmasında önemli rol oynamaktadır. Dernek bilincinin artması katılımı da artırarak mahalle kültürünü geliştirmekte ve bu sayede mahalle sorunlarının çözümüne katılım artmaktadır. Muhtarla en çok iletişime geçilen konulardan biri de Şirindere bölgesidir. Şirindere bölgesi ile Çiğdemim Derneği arasındaki ilişkiye değinmek mahalledeki demokratik katılımı anlamak için önemlidir. Şirindere'ye bakış açısının dernek başkanı ve muhtemelen Çiğdem mahallesinde yaşayan pek çok kişi için aynı olduğunu düşünüyorum. Çiğdem Mahallesi sakinleri Şirindere'de yaşayanları tehdit olarak görmektedir. Şirindere bögesi, mahallenin bir zamanlar gecekondu olan bir bölgesidir. Kentsel dönüşüm programı kapsamında gecekondu yaşayanların tahliyesi sonucunda bölge, yaşamlarını sürdürebilmek için kağıt toplayan insanlarla dolmaya başlamış ve mahallenin kalanıyla bu kişiler arasındaki ilişkilerde sağlıklı bir değişim gözlemlenmeye başlanmıştır. Bölge 45'te yaşayanlar için farklı projeler denenmesine rağmen süreklilik sağlanamamaktadır. Dernek başkanı, kağıt toplayıcıların bölgeye yerleşmesiyle beraber güvenlik ve çevre kirliliği sorunlarının arttığını belirtmektedir. Ayrıca çevre kirliliğini önlemek için imza kampanyaları düzenlenmiş ve mahalleliler seslerini basına duyurma imkanı bulmuştur. Dernek tarafından, kinci el kıyafet ve eşya gibi çalışmaların yanı sıra yemek desteği, yetişkin okuma yazma kursu ve çocuklar için Şirindere Ritim Grubu kurulmuştur. Açılan yaz okullarında Şirindereli çocuklar, mahallenin kalanına dahil edilmeye çalışılmaktadır. Dernek başkanı, beraber yaşayan Şirindereli insanları entegre etme çabaları olduğunu ancak bu kişilerin isteksiz olduklarını ve değişime açık olmadıkları için çalışmaların yeterince etkili olmadığını sözlerine ekledi. Çiğdemim Derneği mahalleliler ile hareket ederek birçok sorunu çözmeye çalışmaktadır. Bu örneklerden biri mahallede bulunan AstroTurf futbol sahasıdır. Mahallede görüntü ve gürültü kirliliğine neden olduğunu düşündükleri bu alanların kaldırılması için mücadele eden dernek, yapılan organizasyondan yararlanarak bu sorunun çözülmesini sağladı. Sorun olarak gördüğü alanları çözmek isteyen derneğin ısrarlı çabaları sayesinde Çankaya Belediyesi mahallede oy kullanılmasını kabul etmiş ve mahalli demokrasiyle mahalle katılımcılığı gibi konuların pekişmesinde önemli bir adım atılmıştır. Boş arazilerin park haline getirilmesi kararı büyük bir hızla alınmış ve hazırlanan proje mahalle sakinlerinin görüşlerine sunulmuştur. Öneriler doğrultusunda proje yenilenmiş ve boş alanların yerini parklar almıştır. Bir başka örnek de mahalleden geçen yüksek gerilim hatlarıdır. Hattın insan sağlığına zararlı olması nedeniyle yeraltına alınması için dilekçe veren dernek, dilekçeyle olumlu sonuç alamayınca, mahallede imza kampanyası başlatmış ve toplanan imzalarla bakanlığa baskı yapma gücü elde etmiştir. Birçok röportajın ve gösterilen çabanın ardından talep, bakanlık tarafından kabul edilmiş ve yüksek gerilim hattının tamamı yeraltına alınmıştır.

Nüfusu 15000 civarında olan Çiğdem Mahallesinde yaklaşık 700 üyesi bulunan dernek, genel olarak üyelerin yaşlarına odaklanmaktadır. Dernek üye sayısı yeterli görülmemektedir. Üyeler arasında çalışan kesimin sayı olarak, emekli kesimden çok daha geride olduğu görülmektedir. Etkinliklere katılım, etkinliğin içeriğine göre değişmekte ve mahalledeki sorunların herkesi etkilediği göz önünde bulundurulursa, bu etkinliklere katılım yetersiz kalmaktadır.

SONUÇ

Çiğdemim derneğinde yapılan çalışmada, mahalledeki insanların sorunları ortaya çıkarmaya ve çözmeye çalıştıkları görülmüştür. Ayrıca mahalle sakinlerinin böyle bir derneğe üye olmaları ve karar alma mekanizmalarında söz sahibi olmaları, mahallede demokrasiyi güçlendirmek için atılmış önemli adımlardır. Demokrasinin sadece temsili bir yapı olmadığı, mahallede meydana gelen örgütsel kültür ve katılım sayesinde somutlaştığı görülmektedir. Mahalledeki sorunların çözümü için alınan kararlar dernek merkezli olarak gelişmekle birlikte, mahalle sakinlerinin karar, uygulama, plan gibi aşamalarda söz hakkı bulunmaktadır. Resmi dernek üyesi olmamasına rağmen mahallede yaşayan her birey, öneri, form, anket, mail grupları gibi birçok iletişim ve katılım ağı sayesinde dernekle doğal bir bağ kurabilmektedir. Kendi içinde bir denetim mekanizması oluşturan dernek, sivil toplum örgütü kimliği ile birlikte gelen baskıcı yöntemlerden uzak durmuş, bu sayede de mahalle sakinleri arasındaki ilişkilerin açık, katılımcı ve demokratik olması sağlanmıştır. Dernek, mahalledeki sorunlara çözüm ararken aynı zamanda birlikte yaşama kültürünü geliştirmeye, sosyal ilişkileri güçlendirmeye ve modern dünya ile artan yabancılaşmanın önüne geçmeye çalışmaktadır. Belediyelerin yetersiz olduğu yerlerde Çiğdem mahallesi örneğinde olduğu gibi mahalleden güç almak ve daha yüksek katılımlı bir toplulukla sorunları aşmaya çalışmak mahalle merkezli yönetimi güçlendirecektir.

Avrupa Birliği tarafından
finanse edilmektedir.

BİR MAHALLE MONOGRAFİSİ DENEMESİ: ÇİĞDEMİM DERNEĞİ ÖRNEĞİNDE KURUMSAL YAPI VE TOPLUMSAL ETKİ ANALİZİ

Der. Prof. Dr. Savaş Zafer Şahin
Ağustos- 2020

ÇİĞDEM MAHALLESİ MUHTARLIK ÇALIŞMA RAPORU

Sevgili Komşularımız,

51.raporumuzda mahallemizde yapılan ve yapılması devam etmekte olan çalışmalar ve yaptığımız görüşmeler hakkında bilgileri sizlerle paylaşıyoruz.

1. Ulusumuzun kurtuluş ve kuruluş senedi olan Cumhuriyetin ilanının 97. yılı kutlu olsun. Bu kapsamda muhtarlık binamızdaki Atatürk büstü önünde komşularımızın katılımı ile Cumhuriyet Bayramı kutlamasını yaptık. Katılan ve gelmek isteyip de gelemeyen bütün komşularımıza teşekkür ederiz.

2. Çiğdem Anadolu Lisesi yanında bulunan boş alanın bir kısmı okul müdürümüzün isteği doğrultusunda, Çankaya Belediyesi ile görüşülerek düzeltilmiş ve freze malzemesi serilerek veli ve öğretmenleri için araçlarını park edebilecekleri duruma getirilmiştir.

3. Mustafa Kemal Atatürk Yüzme Havuzu, Sayın Kemal Kılıçdaroğlu ve Belediye Başkanımız Alper Taşdelen'in katılımı ile açılmıştır. Pandemi koşullarından dolayı kullanımı ileri bir tarihe bırakılmıştır. Bu konuda kullanım tarihi ve kullanım koşulları belirlendiği zaman bu bilgiyi sizlerle paylaşacağız. Böyle güzel bir spor tesisinin mahallemizde açılmış olmasından dolayı Çankaya Belediye Başkanı Sayın Alper Taşdelen'e teşekkür ederiz.

4. Bir süredir mahallemiz ODTÜ girişi güvenlik güçleri tarafından sıkı şekilde denetlenmektedir. Bu denetimler bizim (daha sonra ayrıntısı ile paylaşacağım) girişimlerimiz sonucu gerçekleştirilmekle birlikte, istediğimiz sonuçlara henüz ulaşmış değiliz.

gerekmektedir.

5. Mahallemizde bulunan çöp kutuları Çankaya Belediyesi ekipleri tarafından yıkanmışlardır.

6. Bina yöneticileri komşularımızın dikkat etmesi gereken bir durum; bahçelerden çıkan ağaç budama artıkları ve çim artıklarını kendi olanakları doğrultusunda atık alanına götürülmesi gerektiğidir. Bu durumdan dolayı bir sitemize para cezası yazılmış durumda. Bu durumla karşılaşmamak için özen gösterilmesi

6. Mahallemiz bu dönemde, hiç yapılmadığı kadar çok kez, Büyükşehir ve Çankaya Belediyesi ekipleri tarafından ilaçlanmıştır.

7. Ekim ayında doğan komşularımızın doğum günlerini kutlar, sağlıklı günler dileriz

**Çiğdem Mahallesi Muhtarı
Hasan Hüseyin Aslan**

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

Çiğdem Mah. 1551.Cadde 14-A Çankaya/Ankara

+90 312 2852047

+90 530 6609583

dernek@cigdemim.org.tr

www.cigdemim.org.tr

0507 8685770

ÇİĞDEM EĞİTİM, ÇEVRE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

MİSYON (ÖZ GÖREV)

Mahalleli olma kültürünü yaygınlaştırarak;
mahalle sakinlerinin yaşam kalitesini
yükseltmek ve karar alma süreçlerinde etkili
olmak.

VİZYON (ÜLKÜ)

Mahalleli olma ve dayanışma kültürünün etkin
olduğu, bölgesel ve ulusal karar alma
süreçlerinde etkili olan, yaşam alanlarıyla farklı
özellikteki bireylerin (yaş, cinsiyet, engelli)
mutlu olduğu bir mahalle olmak.

Değerlerimiz

Şeffaf: Dernek, karar ve uygulamaları ile ilgili her türlü bilgi ve belgeyi paylaşır.

Gönüllü: Derneğin tüm çalışmaları gönüllülük esasına dayanır.

Dayanışmacı: Dernek, uygulamalarında; çevreye ve toplumsal olaylara duyarlı, yardımsever,
paylaşımçı ve özverili bir yaklaşım sergiler.

Ön yargısız: Dernek tüm uygulamalarında önyargısız davranır. Farklı fikir, görüş ve önerilere
açıktır.

Siyasi partilere karşı tarafsız ve bağımsız: Dernek, farklı siyasi görüşlere saygılıdır, eşit
mesafede durur.

Katılımcı: Dernek, kararlarını katılımcılık anlayışı (ilgili tüm taraflar, kadınlar, çocuklar,
engelliler, yaşlılar vb.) ve uzlaşi ile alır. Misyon, vizyon ve değerleri doğrultusunda toplumsal
karar alma mekanizmalarına katılır. Mahalleyi ilgilendiren her konudaki kapsamlı çalışmayı,
ortak anlayış, işbölümü, yetki ve sorumlulukları belirleyip kabul gördükten sonra yurttaşlık bilinci
ile ele alır.

Öncü: Dernek örnek uygulamaları ile toplumda ve çevresinde öncü bir rol üstlenir.

Öğrenen Bir Organizasyon: Değişim ve gelişime açıktır, bunun için tüm fırsatları değerlendirir.

**Mahalleli olmak demek; Mahalleli olma ruhuyla (dayanışma, birlikte yapma, hareket etme
ve iyi komşuluk), örgütlü yapıyla, tüm karar süreçlerine dahil olmak, mahallesinin yaşam
kalitesini yükseltirken otoritelere ve diğer örgütlenmelere yardımcı olmak.**